

Uradni list

Evropske unije

C 93

Zvezek 48

Slovenska izdaja

Informacije in objave

16. april 2005

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I <i>Informacije</i>	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2005/C 93/01	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2005 v zadevi C-141/02 P: Komisija Evropskih skupnosti proti T-Mobile Austria GmbH (Pritožba — Člen 90(3) Pogodbe ES (postal člen 86(3) ES) — Znesek pristojbin, naloženih s strani Republike Avstrije operaterjem GSM — Delna zavrnitev prijave — Dopustnost)	1
2005/C 93/02	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 17. februarja 2005 v združenih zadevah C-453/02 in C-462/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): Finanzamt Gladbeck proti Edith Linneweber in Finanzamt Herne-West proti Savvasu Akritidisu (Šesta direktiva DDV — Oprostitev iger na srečo — Določitev pogojev in omejitev oprostitve — Obdavčitev iger, ki se prirejajo zunaj javnih igralnic — Spoštovanje načela davčne nevtralnosti — Člen 13B(f) — Neposredni učinek)	1
2005/C 93/03	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. februarja 2005 v zadevi 134/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Giudice di pace di Genova-Voltri): Viacom Outdoor Srl proti Giotto Immobilier SARL (Svoboda opravljanja storitev — Konkurenca — Storitve lepljenja plakatov z oglaševalskimi sporočili — Nacionalna ureditev, ki določa občinsko takso za oglaševanje — Zagotavljanje storitve javnega plakatiranja s strani občin — Pooblastilo občin, da uredijo zagotavljanje storitev lepljenja plakatov z oglaševalskimi sporočili — Notranje nediskriminatorno obdavčenje)	2
2005/C 93/04	Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2005 v zadevi C-320/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/43/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	2
2005/C 93/05	Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2005 v zadevi C-327/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/43/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	3

2005/C 93/06	Sklep Sodišča (drugi senat) z dne 1. decembra 2004 v zadevi C-498/01 P: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT) proti Zapf Creation AG (Pritožba — Znamka Skupnosti — Uredba (ES) št. 40/94 — Absolutni razlogi za zavrnitev registracije — Člen 7(1)(b) in (c) — Besedna zveza 'New Born Baby' — Ustavitev postopka)	3
2005/C 93/07	Sklep Sodišča (peti senat) z dne 16. decembra 2004 v zadevi C-222/03 P: Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — EKUJS — Izboljšanje pogojev za predelavo in trženje kmetijskih izdelkov — Projekt izgradnje naprav za shranjevanje, predelavo in trženje oljčnega olja — Načelo sorazmernosti — Višja sila — Pravice obrambe)	4
2005/C 93/08	Zadeva C-12/05 P: Pritožba H. Meistra zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (tretji senat) z dne 28. oktobra 2004 v zadevi H. Meister proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), T-76/03, vložena dne 18. januarja 2005	4
2005/C 93/09	Zadeva C-18/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Commissione Tributaria Provinciale di Napoli z dne 15. julija 2004 v zadevi Casa di Cura Privata Salus SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4	5
2005/C 93/10	Zadeva C-19/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, vložena dne 20. januarja 2005	5
2005/C 93/11	Zadeva C-20/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Civile e Penale di Forlì z dne 14. decembra 2004 v kazenskem postopku proti K.J.W. Schwibbertu	6
2005/C 93/12	Zadeva C-28/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven z dne 18. januarja 2005 v zadevi 1. G. J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	6
2005/C 93/13	Zadeva C-34/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het bedrijfsleven z dne 26. januarja 2005 v pravnem sporu Maatschap J. en G. P en A. C. Schouten proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit	7
2005/C 93/14	Zadeva C-35/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione z dne 23. junija 2004 in 10. novembra 2004 v zadevi Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH proti Ministero delle Finanze	8
2005/C 93/15	Zadeva C-40/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi odločbe Överklagandenämnden för högskolan (Švedska) z dne 1. februarja 2005 v zadevi Kaj Lyyski proti Umeå universitet	8
2005/C 93/16	Zadeva C-41/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal de première instance de Liège (Belgija) z dne 24. januarja 2005 v zadevi Air Liquide Industries Belgium SA proti Province de Liège	9
2005/C 93/17	Zadeva C-42/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour de cassation de Belgique (prvi senat) z dne 20. januarja 2005 v zadevi država Belgija proti Ring Occasions in Fortis Banque	9

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2005/C 93/18	Zadeva C-45/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het bedrijfsleven z dne 2. februarja 2005 v zadevi Maatschap Schonewille-Prins proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit	10
2005/C 93/19	Zadeva C-46/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Irski, vložena dne 7. februarja 2005	10
2005/C 93/20	Zadeva C-50/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Korkein hallinto-oikeus z dne 4. februarja 2005 v zadevi Maija Terttu Inkeri Nikula	11
2005/C 93/21	Zadeva C-54/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 9. februarja 2005	11
2005/C 93/22	Zadeva C-56/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 9. februarja 2005	12
2005/C 93/23	Zadeva C-58/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski, vložena dne 10. februarja 2005	13
2005/C 93/24	Zadeva C-60/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia z dne 14. decembra 2004 v zadevi WWF Italia in drugi proti Regione Lombardia, ob intervenciji Associazione migratoristi italiani	13
2005/C 93/25	Zadeva C-66/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski, vložena dne 14. februarja 2005	14
2005/C 93/26	Zadeva C-72/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht München z dne 1. februarja 2005 v zadevi Hausgemeinschaft Jörg in Stefanie Wollny proti Finanzamt Landshut	14
2005/C 93/27	Zadeva C-76/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht Köln z dne 27. januarja 2005 v zadevi Herbert Schwarz in Marga Gootjes-Schwarz proti Finanzamt Bergisch Gladbach	15
2005/C 93/28	Zadeva C-78/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Livorno z dne 19. januarja 2005 v zadevi Gentilini Umberto proti Dal Colle Industria Dolciaria SpA	15
2005/C 93/29	Zadeva C-79/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 17. februarja 2005	16
2005/C 93/30	Zadeva C-81/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe vloženi s sklepom Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social z dne 28. januarja 2005 v zadevi Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial	16
2005/C 93/31	Zadeva C-82/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 17. februarja 2005	17
2005/C 93/32	Zadeva C-84/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005	18
2005/C 93/33	Zadeva C-85/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005	18

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2005/C 93/34	Zadeva C-86/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005	19
2005/C 93/35	Zadeva C-87/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005	19
2005/C 93/36	Zadeva C-88/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 18. februarja 2005	19
2005/C 93/37	Zadeva C-94/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Bundesverwaltungsgericht z dne 9. decembra 2004 v zadevi Emsland-Stärke GmbH proti Bezirksregierung Weser-Ems	20
2005/C 93/38	Zadeva C-95/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 21. februarja 2005	21
2005/C 93/39	Zadeva C-96/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 21. februarja 2005	21
2005/C 93/40	Zadeva C-99/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 24. februarja 2005	21
2005/C 93/41	Zadeva C-105/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 3. marca 2005	22
2005/C 93/42	Zadeva C-107/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 3. marca 2005	22
2005/C 93/43	Izbris zadeve C-165/02	23
2005/C 93/44	Izbris zadeve C-272/02	23
2005/C 93/45	Izbris zadeve C-501/03	23
2005/C 93/46	Izbris zadeve C-100/04	23
SODIŠČE PRVE STOPNJE		
2005/C 93/47	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi T-19/01 Chiquita Brands International, Inc., in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti (Skupna ureditev trgov — Banane — Odškodninska tožba — Uredba št. 2362/98 — Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije in priloge — Priporočila in sklepi organa za reševanje sporov STO)	24
2005/C 93/48	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi T-139/01, Comafrica SpA in Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co. proti Komisiji Evropskih skupnosti (Skupna ureditev trgov — Banane — Uvoz iz držav AKP in tretjih držav — Uredba (ES) št. 896/2001 — Uredba (ES) št. 1121/2001 — Ničnostna tožba — Dopustnost — Posamično prizadeta oseba — Odškodninska tožba)	24

2005/C 93/49	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. februarja 2005 v zadevi T-256/01 Norman Pyres proti Komisiji Evropskih Skupnosti (Uradniki — Izbirni postopek za zaposlovanje začasnih uslužbencev — Nepripustitev k preizkusom znanj — Starostna omejitev — Načelo prepovedi diskriminacije)	25
2005/C 93/50	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. februarja 2005 v zadevi T-169/02 Cervecería Modelo, SA de CV proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja steklenico piva z besednim elementom „negra modelo“ — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Modelo — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)	25
2005/C 93/51	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. februarja 2005 v zadevi T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Verjetnost zmede — Prijava besedne znamke Skupnosti LINDENHOF — Prejšnja besedna in figurativna znamka LINDERHOF — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)	26
2005/C 93/52	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 1. februarja 2005 v zadevi T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti HOOLIGAN — Prejšnji besedni znamki OLLY GAN — Dejanske in pravne navedbe, ki niso bile predložene UUNT — Dopustnost — Verjetnost zmede)	26
2005/C 93/53	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi T-137/03 Ornella Mancini proti Komisiji Evropskih skupnosti (Uradniki — Delovno mesto zdravnika svetovalca — Sprememba objavljenega prostega mesta — Zloraba pooblastil — Sestava izbirne komisije — Primerjava delovne uspešnosti — Kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku — Enako obravnavanje moških in žensk — Odškodninska tožba)	27
2005/C 93/54	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. februarja 2005 v zadevi T-172/03 Nicole Heurtaux proti Komisiji Evropskih skupnosti (Uradniki — Zavrnitev napredovanja — Neobrazložitev — Primerjalna preučitev delovne uspešnosti — Ničnostna tožba)	27
2005/C 93/55	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2005 v zadevi T-284/03, Rosalinda Aycinena proti Komisiji Evropskih skupnosti (Uradniki — Imenovanje v višji karierni naziv — Razvrstitev v plačilni razred)	27
2005/C 93/56	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2005 v zadevi T-354/03, Gemma Reggimenti proti Evropskemu parlamentu (Uradniki — Povračilo potnih stroškov za otroka na skrbi — Razdelitev v primeru ločitve zakoncev uradnikov)	28
2005/C 93/57	Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 31. januarja 2005 v zadevi T-447/04 R, Capgemini Nederland BV proti Komisiji Evropskih skupnosti (Javna naročila storitev — Razpisni postopek Skupnosti — Postopek za izdajo začasne odredbe — Fumus boni juris — Nujnost)	28
2005/C 93/58	Zadeva T -496/04: Tožba NORTRAIL Transport GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 23. decembra 2004	29
2005/C 93/59	Zadeva T -11/05: Tožba Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. in Austria Buntmetall AG proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 18. januarja 2005	29
2005/C 93/60	Zadeva T-31/05: Tožba Sergio Rossi S.p.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 25. januarja 2005	30

2005/C 93/61	Zadeva T-34/05: Tožba Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. in Aragonesas Agro S.A. proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005	31
2005/C 93/62	Zadeva T-36/05: Tožba Coats Holding Limited in J & P Coats Limited proti Komisiji Evropskih Skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005	32
2005/C 93/63	Zadeva T -40/05: Tožba Ritec International Limited proti Komisiji Evropskih Skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005	33
2005/C 93/64	Zadeva T -41/05: Tožba Dimon Incorporated proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005	33
2005/C 93/65	Zadeva T-42/05: Tožba Rhiannonna Williamsa proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005	34
2005/C 93/66	Zadeva T-45/05: Tožba Micronas GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 31. januarja 2005	35
2005/C 93/67	Zadeva T-47/05: Tožba Pilar Ange Serrano in drugih proti Evropskemu parlamentu, vložena dne 31. januarja 2005	36
2005/C 93/68	Zadeva T -48/05: Tožba Yvesa Francheta in Daniela Byka proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005	36
2005/C 93/69	Zadeva T -55/05: Tožba Rijn Schelde Mondia France proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005	37
2005/C 93/70	Zadeva T -58/05: Tožba Isabel Clara Centeno Mediavilla in drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. februarja 2005	38
2005/C 93/71	Zadeva T-60/05: Tožba Union française de l'express (UFEX) in drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 2. februarja 2005	39
2005/C 93/72	Zadeva T -76/05: Tožba Daria Scotto proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 18. februarja 2005	40
2005/C 93/73	Zadeva T -77/05: Tožba Andrea Balduinija proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 19. februarja 2005	40
2005/C 93/74	Zadeva T -82/05: Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. februarja 2005	41

II Pripravljalni akti

.....

III Obvestila

2005/C 93/75	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 82, 2.4.2005	42
--------------	--	----

I

(Informacije)

SODIŠČE

SODIŠČE

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 22. februarja 2005

v zadevi C-141/02 P: Komisija Evropskih skupnosti proti
T-Mobile Austria GmbH ⁽¹⁾*(Pritožba — Člen 90(3) Pogodbe ES (postal člen 86(3) ES) —
Znesek pristojbin, naloženih s strani Republike Avstrije
operaterjem GSM — Delna zavrnitev prijave — Dopustnost)*

(2005/C 93/01)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-141/02 P, zaradi pritožbe na podlagi člena 49 Statuta ES Sodišča, vložene dne 15. aprila 2002, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Mölls in K. Wiedner) ob intervenciji Francoske republike (zastopnika: G. de Bergues in F. Million), drugi stranki v postopku sta bili: T-Mobile Austria GmbH, prej max-mobil Telekommunikation Service GmbH, s sedežem na Dunaju (Avstrija) (zastopniki: A. Reidlinger, M. Esser-Wellié in T. Lübbig), Kraljevina Nizozemska (zastopnica: H. G. Sevenster), je Sodišče (veliki senat) v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas in A. Borg Barthet, predsedniki senatov, J.-P. Puissochet (poročevalec), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka in U. Lohmus, sodniki, generalni pravobranilec: M. Poirares Maduro, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 22. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 30. januarja 2002, max.mobil proti Komisiji (T-54/99) se razveljavi.

2) Tožba, ki jo je vložilo podjetje max.mobil Telekommunikation Service GmbH pred Sodiščem prve stopnje Evropskih skupnosti se zavrne.

3) T-Mobile Austria GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 169, 13.7.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 17. februarja 2005

v združenih zadevah C-453/02 in C-462/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): Finanzamt Gladbeck proti Edith Linneweber in Finanzamt Herne-West proti Savvasu Akritidisu ⁽¹⁾*(Šesta direktiva DDV — Oprostitev iger na srečo — Določitev pogojev in omejitev oprostitve — Obdavčitev iger, ki se prirejajo zunaj javnih igralnic — Spoštovanje načela davčne nevtralnosti — Člen 13B(f) — Neposredni učinek)*

(2005/C 93/02)

(Jezik postopka: nemščina)

V združenih zadevah C-453/02 in C-462/02, katerih predmet sta predloga za sprejem predhodnih odločb na podlagi člena 234 ES, naslovljena na Sodišče z odločbama Bundesfinanzhof (Nemčija) z dne 6. novembra 2002, ki sta prispeli na Sodišče dne 13. oziroma 23. decembra 2002, v postopkih **Finanzamt Gladbeck** proti **Edith Linneweber** (C-453/02) in **Finanzamt Herne-West** proti **Savvasu Akritidisu** (C-462/02), je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann in R. Schintgen (poročevalec), sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 17. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člen 13(B)(f) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki določa, da je vsako poslovanje z igrami in napravami za igre na srečo oproščeno plačila DDV, kolikor poteka v pooblaščenih javnih igralnicah, medtem ko opravljanje te iste dejavnosti, če jo izvajajo subjekti, ki niso igralnice, do navedene oprostitev ni upravičeno.
2. Člen 13(B)(f) Šeste direktive 77/388 ima neposredni učinek, tako da se oseba, ki posluje z igrami ali napravami za igro na srečo, lahko nanj sklicuje pred nacionalnimi sodišči, da se zavrne uporaba pravil notranjega prava, ki so nezdružljiva s to določbo.

(¹) UL C 70, 22.3.2003.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 17. februarja 2005

v zadevi 134/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Giudice di pace di Genova-Voltri): **Viacom Outdoor Srl proti Giotto Immobiliere SARL** (¹)

(Svoboda opravljanja storitev — Konkurenca — Storitve lepljenja plakatov z oglaševalskimi sporočili — Nacionalna ureditev, ki določa občinsko takso za oglaševanje — Zagotavljanje storitve javnega plakatiranja s strani občin — Pooblastilo občin, da uredijo zagotavljanje storitev lepljenja plakatov z oglaševalskimi sporočili — Notranje nediskriminatorno obdavčenje)

(2005/C 93/03)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-134/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče s sklepom Giudice di pace di Genova-Voltri (Italija) z dne 10. marca 2003, ki je prispel na Sodišče dne 25. marca 2003, v postopku Viacom Outdoor Srl proti Giotto Immobiliere SARL, je Sodišče (tretji senat) v sestavi A. Rosas (poročevalec), predsednik senata, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský

in U. Löhmus, sodniki, generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica, dne 17. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Vprašanja za predhodno odločanje v zvezi z razlago členov 82 ES, 86 ES, 87 ES in 88 ES so nedopustna.
2. Člen 49 ES ne nasprotuje pobiranju takse, kot je občinska taksa za oglaševanje, ki jo določa decreto legislativo n° 507 – Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni (zakonodajna uredba št. 507 – Revizija in uskladitev občinske takse za oglaševanje in dajatev za plakatiranje) z dne 15. novembra 1993.

(¹) UL C 146, 21.6.2003.

SODBA SODIŠČA

(peti senat)

z dne 24. februarja 2005

v zadevi C-320/04: **Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg** (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/43/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2005/C 93/04)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-320/04 Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: D. Martin) proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (zastopnik: S. Schreiner), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložena dne 27. julija 2004, je Sodišče (peti senat) v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. Makarczyk in J. Klučka (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo potrebnih zakonov in drugih predpisov za uskladitev z Direktivo Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

SKLEP SODIŠČA

(¹) UL C 228, 11.9.2004.

(drugi senat)

z dne 1. decembra 2004

v zadevi C-498/01 P: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT) proti Zapf Creation AG (¹)

SODBA SODIŠČA

(peti senat)

z dne 24. februarja 2005

v zadevi C-327/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Finski (¹)

(2005/C 93/06)

(Jezik postopka: nemščina)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/43/ES — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2005/C 93/05)

(Jezik postopka: finščina)

V zadevi C-327/04 Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Martin in M. Huttunen) proti Republiki Finski (zastopnica: T. Pynnä), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložena dne 27. julija 2004, je Sodišče (peti senat) v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. Makarczyk in J. Klučka (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

- 1) Republika Finska s tem, da glede province Åland ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
- 2) Republiki Finski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 239, 25.9.2004.

V zadevi C-498/01 P, zaradi pritožbe na podlagi člena 49 Statuta ES Sodišča, ki jo je dne 20. decembra 2001 vložil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT) (zastopniki: A. von Mühlendahl, M. Schennen in C. Røhl Søberg), ob intervenciji Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irsko (zastopnik: K. Manji, skupaj z M. Tappin), druga stranka v postopku je bila Zapf Creation AG, s sedežem v Rödentalu (Nemčija) (zastopnika: A. Kockläuner in S. Zech), je Sodišče (drugi senat) v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalec) in R. Schintgen, sodnik, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 1. decembra 2004 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

- 1) Postopek s pritožbo, ki jo je vložil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), se ustavi.
- 2) Zapf Creation AG se naloži plačilo stroškov tega postopka.
- 3) Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irsko nosi svoje lastne stroške.

(¹) UL C 56, 2.3.2002.

SKLEP SODIŠČA

(peti senat)

z dne 16. decembra 2004

v zadevi C-222/03 P: **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) proti Komisiji Evropskih skupnosti** ⁽¹⁾

(Pritožba — EKUJS — Izboljšanje pogojev za predelavo in trženje kmetijskih izdelkov — Projekt izgradnje naprav za shranjevanje, predelavo in trženje oljčnega olja — Načelo sorazmernosti — Višja sila — Pravice obrambe)

(2005/C 93/07)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-222/03 P, zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, ki jo je dne 21. maja 2003 vložila **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)** (zastopniki: E. Cappelli, P. De Caterini in A. Bandini), druga stranka v postopku je bila **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: L. Visaggio in C. Cattabriga, skupaj z M. Moretto), je Sodišče (peti senat) v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, C. Gulmann in J. Klučka (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 16. decembra 2004 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

- 1) *Pritožba se zavrne.*
- 2) *Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL), Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) se naloži plačilo stroškov te pritožbe.*

⁽¹⁾ UL C 171, 19.7.2003.

Pritožba H. Meistra zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (tretji senat) z dne 28. oktobra 2004 v zadevi H. Meister proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), T-76/03, vložena dne 18. januarja 2005

(Zadeva C-12/05 P)

(2005/C 93/08)

(Jezik postopka: francoščina)

H. Meister, ki ga zastopa P. Goeren, avocat, je dne 18. januarja 2005 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložil pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (tretji senat) z dne 28. oktobra 2004 v zadevi H. Meister proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT), T-76/03.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- 1) razglasi pritožbo za dopustno in utemeljeno,
- 2) delno razveljavi sodbo T-76/03 Sodišča prve stopnje (tretji senat) z dne 28. oktobra 2004 z izjemo določb iz točk 202 do 208 izpodbijane sodbe, ki določajo, da je predsednik UUNT pri opravljanju službenih dolžnosti zagrešil napako, na podlagi katere se lahko dodeli odškodnina,
- 3) odloči o sporu, sicer pa zadevo predloži Sodišču prve stopnje, da odloči in ugotovi predlogom, ki jih je na prvi stopnji predložila tožeča stranka,
- 4) UUNT naloži plačilo celotnih stroškov, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in v postopku s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče prve stopnje je po eni strani napačno, pomanjkljivo in kontradiktorno obrazložilo svojo sodbo in po drugi strani zmotno uporabilo pravo.

Pomanjkanje obrazložitve izhaja najprej iz spremembe narave dejstev. V bistvu je Sodišče prve stopnje izvedlo samovoljni izbor in netočno opredelilo ključna dejstva. Nadalje izhaja iz napačne pravne kvalifikacije izpodbijane odločbe in natančneje iz zavrnitve, da se to odločbo kvalificira kot disciplinski ukrep. Prav tako je Sodišče prve stopnje s tem, da je upravi priznalo široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku glede ocenjevanja interesa službe, kar zmanjša obveznost upoštevanja interesa uradnika, kot tudi s tem, da je potrdilo, da je treba sodni nadzor glede spoštovanja pogoja interesa službe omejiti na vprašanje, ali OPI ni uporabil svojih pooblastil za odločanje po prostem preudarku na očitno napačen način, zagrešilo

napako v obrazložitvi. Sicer je Sodišče prve stopnje napačno odločilo glede interesa službe in ni preučilo interesa uradnika. Prav tako je, s tem da je odločilo, da je izpodbijana odločba upoštevala to načelo, medtem ko ni bila niti primeren ukrep niti zavezujoča, napačno uporabilo načelo sorazmernosti. Sodišče prve stopnje je napačno odločilo o enakovrednosti ali primerljivosti novega delovnega mesta s prejšnjo zaposlitvijo. V bistvu naj bi po sklepanju, kakršnakoli prerazporeditev, povezana s sedanjim nazivom, spoštovala kriterij enakovrednosti zaposlitev. Končno Sodišče prve stopnje ni navedlo dejstev, ki jih je uporabilo za oceno nepremoženjske škode, ki jo je utrpela tožeča stranka.

Sodišče prve stopnje je prav tako večkrat zmotno uporabilo pravo. Najprej je pojasnilo odločbo prerazporeditve kot preprost notranji organizacijski ukrep obveznosti obrazložitve, čeprav je bila le-ta potrjena kot bistvena za splošno pravno načelo. Nadalje je Sodišče prve stopnje s tem, da ni ugotovilo kršitve pravice do pravičnega postopka v škodo tožeče stranke, zmotno uporabilo pravo. Sodišče prve stopnje je s tem, da se ni jasno izreklo glede obsega pravice do svobode izražanja, do katere je bila v tem primeru upravičena tožeča stranka, zmotno uporabilo pravo tudi glede uporabe pravice do svobode izražanja. Končno je Sodišče prve stopnje zmotno uporabilo pravo glede uporabe pravice do obrambe in zlasti pravice biti slišan, preden je izdana odločba o prerazporeditvi.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Commissione Tributaria Provinciale di Napoli z dne 15. julija 2004 v zadevi Casa di Cura Privata Salus SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4

(Zadeva C-18/05)

(2005/C 93/09)

(Jezik postopka: italijanščina)

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli je s sklepom z dne 15. julija 2004 v zadevi Casa di Cura Privata Salus SpA proti Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 20. januarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložila predlog za sprejem predhodne odločbe.

Commissione Tributaria Provinciale di Napoli predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali se oprostitev iz člena 13(B)(c) Šeste Direktive Sveta 77/388/EGS (¹) z dne 17. maja 1977 nanaša na vstopni davek na dodano vrednost, plačan za nakup blaga, ki je namenjeno oproščenim dejavnostim, oziroma na konkreten primer, v katerem se oseba, ki je kupila blago, namenjeno opravljanju takih dejavnosti, kasneje odloči to blago prodati drugim osebam?
2. Ali ta določba vsebuje pravila, ki so brezpogojna in dovolj natančno opredeljena, tako da se jih lahko neposredno uporabi v notranjem pravu, ali ne?
3. Kakšen pomen je za neposredni učinek direktive treba pripisati zgoraj navedeni določbi iz člena 13(1), v skladu s katero morajo države članice pri prenosu teh pravil [B(c)] določiti pogoje za „preprečevanj[e] vsakršnih možnih utaj, izogibanja ali zlorab davka“?

⁽¹⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, vložena dne 20. januarja 2005

(Zadeva C-19/05)

(2005/C 93/10)

(Jezik postopka: danščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata N. B. Rasmussen in G. Wilms, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 20. januarja 2005 (faks: 14.01) na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Danski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Kraljevina Danska, s tem da ni plačala Komisiji zneska 18.678.475 DDK kot lastna sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi od 27. julija 2000 dalje, ni izpolnila obveznosti po pravu Skupnosti, še posebej obveznosti iz člena 10 ES in členov 2 in 8 Odločbe Sveta 94/728/ES, Euratom (¹) z dne 31. oktobra 1994 o sistemu lastnih sredstev Evropske skupnosti;

— Kraljevini Danski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Znesek, ki je naveden v tožbi predstavlja carino, ki je danski carinski organi v obdobju 1994-1997 niso odmerili podjetju, ki so mu nepravilno dovolili uvoz določenega blaga po ničelni stopnji. Dovoljenje je bilo dano na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87⁽²⁾ z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, Priloga I, Oddelek II, in sicer za blago, ki naj bi postalo sestavni del ladij, čolnov ali drugih plovil, ali bi se jih z njim opremilo, ali v njih vgradilo. Vendar pa je bilo blago v resnici namenjeno za izdelavo kontejnerjev, kar pa, kot so kasneje priznali tudi danski organi, ne sodi v okvir navedene določbe.

Danski organi so nezakonito opustili svojo dolžnost dati navedeni znesek na razpolago Komisiji kot lastna sredstva. Zahtevki, postavljeni v zvezi z navedenim, ustrezajo zahtevkom, ki jih je Komisija postavila v tožbi zoper Dansko v zadevi C-392/02⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 293, 12.11.1994, str. 9.

⁽²⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

⁽³⁾ UL C 31, 8.2.2003, str. 4.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Civile e Penale di Forlì z dne 14. decembra 2004 v kazenskem postopku proti K.J.W. Schwibbertu

(Zadeva C-20/05)

(2005/C 93/11)

(Jezik postopka: italijanshina)

Tribunale Civile e Penale di Forlì je s sklepom z dne 14. decembra 2004, v kazenskem postopku proti K.J.W. Schwibbertu, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 21. januarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale Civile e Penale di Forlì predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

— Ali je označitev z razlikovalnim znakom SIAE v skladu z Direktivo Sveta 92/100/EGS⁽¹⁾ o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine kot tudi s členom 3 Pogodbe in členu 23 do 27 Pogodbe ES;

— Ali je v skladu z Direktivama Sveta 83/189/EGS⁽²⁾ in 88/182/EGS⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 346, 27.11.1992, str. 61.

⁽²⁾ UL L 109, 26.4.1983, str. 8.

⁽³⁾ UL L 81, 26.3.1988, str. 75.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het Bedrijfsleven z dne 18. januarja 2005 v zadevi 1. G. J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zadeva C-28/05)

(2005/C 93/12)

(Jezik postopka: nizozemščina)

College van Beroep voor het Bedrijfsleven je s sodbo z dne 18. januarja 2005 v zadevi 1. G. J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout proti Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 28. januarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

College van Beroep voor het Bedrijfsleven predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali ima obveznost držav članic, da pri uporabi določb člena 11(1), prva alineja, v zvezi s členom 13(1), druga alineja, Direktive Sveta 85/511/EGS⁽¹⁾ z dne 18. novembra 1985 o uvedbi ukrepov Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke, zagotovijo, da laboratorijsko testiranje, s katerim se ugotovi prisotnost slinavke in parkljevke, izvaja nacionalni laboratorij, določen v Prilogi B k tej direktivi, neposredni učinek?
2. a. Ali je treba člen 11(1) Direktive 85/511 razlagati tako, da je treba pravne posledice vezati na dejstvo, da prisotnost slinavke in parkljevke ugotovi laboratorij, ki ni naveden v Prilogi B k tej direktivi?
- b. Če je odgovor na drugo vprašanje pod točko a) pritrdilen:

Ali je namen člena 11(1) Direktive 85/511 varovanje interesov posameznikov, kot so tožniki (pritožniki?) v postopku v glavni stvari?

Če ne, ali se lahko ti posamezniki sklicujejo na morebitno kršitev obveznosti, ki jo storijo organi držav članic, ki jo imajo na podlagi te določbe?

- c. Če iz odgovora na drugo vprašanje pod točko b) izhaja, da se lahko posamezniki sklicujejo na člen 11(1) Direktive 85/511:

Kakšne pravne posledice je treba pripisati ugotovitvi o prisotnosti slinavke in parkljevke, do katere pride laboratorij, ki ni določen v Prilogi B k tej direktivi?

3. Ali je treba Prilogo B k Direktivi 85/511, upoštevaje določbe členov 11 in 13 te direktive, razlagati tako, da lahko navedba „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad“ vključuje tudi ID-Lelystad B.V.:

4. Ali je treba Direktivo 85/511 razlagati tako, da določa, da je nacionalni upravni organ, pristojen za odločanje, vezan na rezultate testiranja, ki jih je izvedel laboratorij, naveden v Prilogi B k tej direktivi oziroma, če iz odgovora na drugo vprašanje pod točko a) izhaja, da lahko ta organ svoje ukrepe za izkoreninjenje slinavke in parkljevke prav tako utemelji na rezultatih, ki jih pridobi od laboratorija, ki ni vpisan v Prilogi B k Direktivi, z rezultati zadnjega laboratorija, ali pa se odločitev organa nanaša na postopkovno avtonomijo države članice na način, da sodnik, ki odloča v postopku v glavni stvari, mora preveriti, ali se pravila na tem področju uporabljajo neodvisno od tega, ali se laboratorijske preiskave opravljajo na podlagi prava Skupnosti ali nacionalnega prava, in če uporaba nacionalnega pravnega okvira uporabe pravil Skupnosti pretirano ne otežuje oziroma praktično ne onemogoča?

5. Če iz odgovora na četrto vprašanje izhaja, da Direktiva 85/511 ureja način, na katerega so nacionalni organi vezani na laboratorijske rezultate:

Ali so nacionalni organi brezpogojno vezani na rezultate, s katerimi se dokažeta slinavka in parkljevka? Če ne, kakšen prostor proste presoje jim pušča Direktiva 85/511?

(¹) Direktiva Sveta 85/511/EGS z dne 18. novembra 1985 o uvedbi ukrepov Skupnosti za obvladovanje slinavke in parkljevke (UL L 315, str. 11).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het bedrijfsleven z dne 26. januarja 2005 v pravnem sporu Maatschap J. en G. P en A. C. Schouten proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit

(Zadeva C-34/05)

(2005/C 93/13)

(Jezik postopka: nizozemščina)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Kraljevina Nizozemska) je s sodbo z dne 26. januarja 2005 v pravnem sporu Maatschap J. en G. P en A. C. Schouten proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 31. januarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

College van Beroep voor het bedrijfsleven predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je treba člen 12(2)(b) Uredbe (ES) št. 1254/1999 (¹) in člen 2(1)(c) Uredbe (EGS) št. 3887/92 (²) razlagati tako, da se površino, navedeno kot krmno površino, že tedaj ne more šteti za površino, ki je „na voljo“, če je v kateremkoli trenutku v odločilnem obdobju na površini stala voda?
- 2) Če se vprašanju 1 pritrdi, ali so potem te določbe zavezujoče, še posebno s posledicami, ki iz njih izhajajo?
- 3) Če se vprašanje 1 zanika, katera merila potem veljajo za presojo, ali se lahko šteje površino, navedeno kot krmno površino, na kateri je nekaj časa stala voda, za površino, ki je „na voljo“, v smislu člena 12(2)(b) Uredbe (ES) št. 1254/1999 in člena 2(1)(c) Uredbe (EGS) št. 3887/92?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso (UL L 160, str. 21).

(²) Uredba Komisije (EGS) št. 3887/92 z dne 23. decembra 1992 o podrobnih pravilih za uporabo integriranega upravnega in kontrolnega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti (UL L 391, str. 36).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione z dne 23. junija 2004 in 10. novembra 2004 v zadevi Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH proti Ministero delle Finanze

(Zadeva C-35/05)

(2005/C 93/14)

(Jezik postopka: italijanščina)

Corte Suprema di Cassazione je s sklepom z dne 23. junija 2004 in 10. novembra 2004 v zadevi Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH proti Ministero delle Finanze, ki ga je sodno tajništvo Sodišča Evropskih skupnosti prejelo dne 31. januarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Corte Suprema di Cassazione predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je treba člena 2 in 5 Direktive Sveta 79/1072/EGS⁽¹⁾ z dne 6. decembra 1979, v delu, v katerem je vračilo v korist nerezidenčnega prejemnika blaga ali storitev pogojena z uporabo blaga in storitev za namene obdavčljivih transakcij, treba razumeti tako, da je DDV, ki ni bil dolgovan in je bil po pomoti obračunan kot izhodni davek ter plačan davčnim organom, lahko predmet vračila? Če je odgovor pritrdilen, ali je nacionalna določba, ki izključuje vračilo nerezidenčnemu prejemniku blaga ali storitev zato, ker obračunanega davka, ki je bil plačan, čeprav ni bil dolgovan, ni mogoče odbiti, v nasprotju z navedenimi določbami direktive?
2. Na splošno, ali je mogoče iz skupnega sistema DDV sklepati, da je prejemnik blaga ali storitev zavezan za plačilo davka davčnim organom? Ali je združljivo s tem sistemom, zlasti z načelom nevtralnosti DDV, učinkovitosti in nediskriminacije, da po nacionalnem pravu prejemnik blaga ali storitev, ki je zavezan za plačilo DDV – in po nacionalnem pravu zavezan za obračun in plačilo davka – nima pravice zahtevati vračila od davčnih organov v primerih, kadar je bil davek, ki ni bil dolgovan, obračunan zadevnemu subjektu in plačan? Ali so nacionalna pravila – kot to izhaja iz razlage nacionalnih sodišč – v nasprotju z načeli učinkovitosti in nediskriminacije na področju vračil DDV, plačanega v nasprotju s pravom Skupnosti, kolikor prejemniku blaga ali storitev omogočajo le, da vloži zahtevek zoper ponudnika storitev, ne pa tudi zoper davčne organe, čeprav v nacionalnem pravnem redu obstaja podoben primer substitucije,

s strani substituta davčnega zavezanca za neposredne davke, ki jih slednji dolguje, in da sta oba (substitut in davčni zavezanec) upravičena od davčnih organov zahtevati vračilo?

(¹) UL L 331, 27.12.1979, str. 11.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi odločbe Överklagandenämnden för högskolan (Švedska) z dne 1. februarja 2005 v zadevi Kaj Lyyski proti Umeå universitet

(Zadeva C-40/05)

(2005/C 93/15)

(Jezik postopka: švedščina)

Överklagandenämnden för högskolan (Švedska) je z odločbo z dne 1. februarja 2005 v zadevi Kaj Lyyski proti Umeå universitet, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Överklagandenämnden för högskolan predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali pravo Skupnosti, zlasti člen 12 ES nasprotuje temu, da se ob proučitvi usposobljenosti kandidata za izobraževanje učitelja, namenjeno za zadovoljitev, na kratek rok, povpraševanja po usposobljenih učiteljih na Švedskem, zahteva, da je zainteresirani(a) zaposlen v švedski izobraževalni ustanovi? Ali je lahko taka zahteva utemeljena in sorazmerna?
2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno dejstvo, da je kandidat za izobraževanje zaposlen v izobraževalni ustanovi v državi članici, ki ni Švedska, švedski državljan ali državljan druge države članice?
3. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, da gre prej za izobraževanje učiteljev, ki je časovno omejeno kot pa za bolj stalen program izobraževanja?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal de première instance de Liège (Belgija) z dne 24. januarja 2005 v zadevi Air Liquide Industries Belgium SA proti Province de Liège

(Zadeva C-41/05)

(2005/C 93/16)

(Jezik postopka: francoščina)

Tribunal de première instance de Liège (Belgija) je s sodbo z dne 24. januarja 2005 v zadevi Air Liquide Industries Belgium SA proti Province de Liège, ki je v sodno tajništvo prispela dne 3. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunal de première instance de Liège (Belgija) predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je treba oprostitev občinske takse na moč motorja, ki velja samo za motorje, ki se uporabljajo pri distribuciji naravnih plinov, in ne za motorje, ki se uporabljajo za druge industrijske pline, šteti za državno pomoč v smislu člena 87 prečiščenega besedila Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti?
- 2) Ali mora nacionalno sodišče, na katerega je vložena tožba davčnega zavezanca, ki ni bil oproščen občinske takse na moč motorja, v primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje, organu oblasti, ki je prejel to takso, naložiti, da jo vrne davčnemu zavezancu, če se dejansko in pravno ugotovi, da organ oblasti, ki je to takso prejel, le-te ne more zahtevati od davčnega zavezanca, ki je bil oproščen takse na moč motorja?
- 3) Ali je treba takso na moč motorja s katero so obdavčeni motorji, ki se uporabljajo za transport industrijskega plina po plinovodih pod zelo visokim pritiskom, kar zahteva postavitve kompresorskih postaj, šteti za dajatev z enakim učinkom, katero prepoveduje člen 25 in naslednji prečiščenega besedila Pogodbe, če je očitno, da jo provinca ali občina dejansko pobira za transport industrijskega plina izven svojih teritorialnih meja, medtem ko je transport naravnega plina v enakih pogojih te takse oproščen?
- 4) Ali je treba takso na moč motorja, s katero so obdavčeni motorji, ki se uporabljajo za transport industrijskega plina po plinovodih pod zelo visokim pritiskom, kar zahteva postavitve kompresorskih postaj, šteti za ukrep notranje

obdavčitve, katerega prepoveduje člen 90 in naslednji Pogodbe, če je očitno, da je te takse oproščen transport naravnega plina?

- 5) Ali lahko davčni zavezanec, ki je plačal takso na moč motorja, če bi predhodna vprašanja zahtevala pritrdilen odgovor, utemeljeno zahteva povračilo te takse od 16. julija 1992, t.j. dneva razglasitve sodbe v zadevi Legros in drugi?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour de cassation de Belgique (prvi senat) z dne 20. januarja 2005 v zadevi država Belgija proti Ring Occasions in Fortis Banque

(Zadeva C-42/05)

(2005/C 93/17)

(Jezik postopka: francoščina)

Cour de cassation de Belgique (prvi senat) je s sodbo z dne 20. januarja 2005 v zadevi država Belgija proti Ring Occasions in Fortis Banque, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour de cassation (Belgija) (prvi senat) Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Kadar je dobava blaga namenjena davčnemu zavezancu, ki je sklenil pogodbo v dobri veri, ne da bi vedel za goljufijo prodajalca, ali načelo davčne nevtralnosti davka na dodano vrednost nasprotuje temu, da bi dejstvo, da je prodajna pogodba nična na podlagi predpisa notranjega civilnega prava, ki za to pogodbo določa absolutno ničnost kot nasprotno javnemu redu zaradi protipravnega ravnanja prodajalca, za tega zavezanca povzročilo izgubo pravice do odbitka tega davka?
- 2) Ali je odgovor drugačen, če ničnost izhaja iz same utaje davka na dodano vrednost?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe College van Beroep voor het bedrijfsleven z dne 2. februarja 2005 v zadevi Maatschap Schonewille-Prins proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit

(Zadeva C-45/05)

(2005/C 93/18)

(Jezik postopka: nizozemščina)

College van Beroep voor het bedrijfsleven je s sodbo z dne 2. februarja 2005 v zadevi Maatschap Schonewille-Prins proti Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 4. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

College van Beroep voor het bedrijfsleven predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je treba člen 21 Uredbe (ES) št. 1254/1999 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je posledica vsake nepravilnosti pri uporabi Uredbe (ES) št. 1760/2000 v zvezi s posamezno živaljo popolna izključitev premije ob zakolu te živali?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je člen 21 Uredbe (ES) št. 1254/1999, upošteva predvsem posledice, ki jih ima, veljaven?
3. Ali se člena 44 in 45 Uredbe (ES) št. 2419/2001 ⁽²⁾ uporabljata za nepravilnosti, ki zadevajo uporabo Uredbe št. 1760/2000 ⁽³⁾?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, ali pravilna uporaba člena 45 Uredbe (ES) št. 2419/2001 v kontekstu člena 44 pomeni, da premija ob zakolu ni izključena v primerih malomarnosti pri sporočanju podatkov upravljalcu računalniške zbirke podatkov, če so posredovani podatki, kot so v konkretnem primeru datumi prihoda, nesporno natančni (in če so bili taki od vsega začetka, brez naknadnega poziva za popravke)? Če ne velja tako za vsak primer malomarnosti, ali lahko velja v takem primeru, kot je konkretni, kjer malomarnost predstavlja posredovanje podatkov z zamudo (nekaj dni oziroma tednov), pri čemer se zakol izvrši šele veliko pozneje?
5. Ali je treba člen 11 Uredbe (ES) št. 3887/92 ⁽⁴⁾ in/ali člen 22 Uredbe (ES) št. 1760/2000 in/ali člen 47(2) Uredbe (ES) št. 2419/2001 razlagati tako, da ima država članica možnost izključiti pravico do premije ob zakolu, ki ima podlago v zakonodaji Skupnosti, oziroma jo znižati z

uporabo nacionalne sankcije, s katero naj se zagotovi spoštovanje te uredbe?

6. Ali se v primeru, če je odgovor na peto vprašanje v delu ali v celoti pritrdilen, izjeme skupnostnih znižanj in izključitev, določene na ravni Skupnosti, in še posebej člena 44 in 45 Uredbe (ES) št. 2419/2001, po analogiji uporabljajo tudi za nacionalna znižanja in izključitve?
7. Ali je lahko posledica pravilne analogne uporabe člena 45 Uredbe (ES) št. 2419/2001 v kontekstu člena 44, če je odgovor na šesto vprašanje pritrdilen, ta, da nepravilnosti, ki zadevajo sporočanje podatkov računalniški zbirki podatkov, in predvsem prepozno posredovanje teh podatkov, ne morejo povzročiti izključitve premije ob zakolu, če so podatki, zavedeni v vpisniku, kot je v tem primeru datum prihoda, popolnoma natančni?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1254/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za goveje in telečje meso (UL L 160, str. 21).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2419/2001 z dne 11. decembra 2001 o podrobnih pravilih za uporabo integriranega upravnega in kontrolnega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti, vzpostavljenega z Uredbo Sveta (EGS) št. 3508/92 (UL L 327, str.11).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, str.1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 3887/92 z dne 23. decembra 1992 o podrobnih pravilih za uporabo integriranega upravnega in nadzornega sistema za nekatere programe pomoči Skupnosti (UL L 91, str. 36).

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Irski, vložena dne 7. februarja 2005

(Zadeva C-46/05)

(2005/C 93/19)

(Jezik postopka: angleščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Nicola Yerrell, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 7. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Irski.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

a) ugotovi, da je Irska kršila svoje obveznosti iz Pogodbe ES s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo sveta 2000/79/ES z dne 27. novembra 2000 o Evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa mobilnih delavcev v civilnem letalstvu, ki so ga sklenili AEA (Združenje evropskih letalskih prevoznikov), ETF (Evropska federacija delavcev v prometu), ECA (Evropsko združenje pilotov), ERA (Evropsko združenje regionalnih letalskih prevoznikov) in IACA (Mednarodno združenje letalskih prevoznikov) ⁽¹⁾, oziroma s tem, da ni zagotovila, da bi socialni partnerji s sporazumom sprejeli potrebne ukrepe, in/ali da o tem ni obvestila Komisije,

b) Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, je potekel dne 1. decembra 2003.

⁽¹⁾ UL L 302, 1.12.2000, str. 57.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Korkein hallinto-oikeus z dne 4. februarja 2005 v zadevi Maija Terttu Inkeri Nikula

(Zadeva C-50/05)

(2005/C 93/20)

(Jezik postopka: finščina)

Korkein hallinto-oikeus (Finska) je s sklepom z dne 4. februarja 2005 v zadevi Maija Terttu Inkeri Nikula, ki je v sodno tajništvo prispel dne 8. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe:

Korkein hallinto-oikeus Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali je treba člen 33(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene in samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽¹⁾ razlagati tako da je, v primeru, ko lahko upokojenec v skladu s členom 27 navedene uredbe, dajatve za bolezen in materinstvo zahteva samo od nosilca iz svoje države stalnega prebivanja in za njegov račun, način določitve prispevkov za zdravstveno zavarovanje, ki se uporablja v državi članici, v kateri prebiva imetnik pokojnine in ki v osnovo za prispevke poleg pokojnin, prejetih v državi stalnega prebivanja, všteta tudi pokojnine iz druge države članice, pod pogojem, da prispevek za zdravstveno zavarovanje ne presega zneska pokojnine, prejete v državi stalnega prebivanja, v nasprotju s to uredbo?

⁽¹⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 9. februarja 2005

(Zadeva C-54/05)

(2005/C 93/21)

(Jezik postopka: finščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Van Beck in M. Huttunen, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 9. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Republika Finska, s tem da zahteva odobritev prehoda za pravilno uporabljana in registrirana vozila v drugi državi članici, ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 28 ES in 30 ES;

2. Republiki Finski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Iz določb finskega dekreta 1598/1995 o registraciji vozil izhaja, da mora oseba, ki ima običajno prebivališče na Finskem, ob uvozu vozila, ki je bilo že pravilno registrirano in zavarovano v drugi državi članici, ali ob prehodu le-tega čez Finsko v drugo državo članico ali v tretjo državo, zahtevati odobritev začasnega prehoda za vozilo. Če te odobritve nima, oseba z običajnim prebivališčem na Finskem tam torej ne more uporabljati vozila, ki je bilo pred tem registrirano in zavarovano v drugi državi članici. Pridobitev te odobritve predpostavlja, da se oseba, ki prebiva na Finskem in ki uvozi vozilo, registrirano v drugi državi članici, napoti na prehod meje, kjer lahko zahteva odobritev in plača pripadajoče davke. Vozila ne more uporabljati, preden odobritev ni bila izdana. Na splošno je veljavnost le-te sedem dni, v katerih mora uvoznik vozila vozilo registrirati na Finskem, če ga želi uporabljati drugače kot v skladu z začasnim sistemom odobritve prehoda.

Člen 28 ES prepoveduje količinske omejitve pri uvozu in ukrepe z enakim učinkom.

Če oseba, ki prebiva na Finskem, uvozi registrirano vozilo v drugo državo članico ali ga da prepeljati čez Finsko v drugo državo članico ali tretjo državo, mora priti na finsko mejo, zato da tam zahteva dovoljenje za prehod, vozilo pa je podvrženo sistematičnemu mejnemu nadzoru, ki jasno kaže značilnosti količinskih omejitev pri uvozu ali ukrepe z enakim učinkom v smislu člena 28 ES.

Finska ni predložila nobenega elementa v utemeljitev svoje trditve, v skladu s katero za zagotovitev učinkovitosti davčnega nadzora ne obstaja drugo sredstvo kot odobritev prehoda, kar v praksi pomeni, da mora oseba, ki ima običajno prebivališče na Finskem, sistematično izpolniti določene mejne formalnosti, to je, priti mora najbližje kraju prehoda meje in zahtevati odobritev prehoda, ne da bi imela kakršnokoli pravno varstvo, da bo lahko tam uporabljala vozilo, ki je bilo pravilno registrirano, zavarovano in tehnično pregledano v drugi državi članici.

Če bo Sodišče vseeno ocenilo (kar ne drži), da bi zadevni sistem lahko bil upravičen na ravni Skupnosti na temelju člena 30 ES, Komisija uveljavlja, da je trajanje veljavnosti odobritve, po splošnem pravilu v skladu z dekretom sedem dni, v vsakem primeru nesorazmerno.

Na temelju teh navedb Komisija meni, da je sistem odobritev prehoda, ki ga uvaja dekret 1598/1995, ki velja na Finskem, v nasprotju s členi 28 ES in 30 ES. Če bi Sodišče medtem ocenilo, da bi zadevni sistem lahko bil upravičen na ravni Skupnosti na podlagi člena 30 ES, Komisija uveljavlja, da je trajanje veljavnosti odobritve, po splošnem pravilu v skladu z dekretom sedem dni, v vsakem primeru v nasprotju s členi 28 ES in 30 ES.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 9. februarja 2005

(Zadeva C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa pravni svetovalec Dimitris Triantafyllou, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 9. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 17 Direktive Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26.6.2003, str. 38) s tem, da ni sprejela potrebnih zakonov in drugih predpisov za prenos te direktive, oziroma s tem, da o teh predpisih ni obvestila Komisije.
2. Helenski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive v nacionalni pravni red se je iztekel dne 1. januarja 2004.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski, vložena dne 10. februarja 2005

(Zadeva C-58/05)

(2005/C 93/23)

(Jezik postopka: švedščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata L. Ström van Lier in N. Yerrel, zastopnika z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 10. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Švedski.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- 1) ugotovi, da Kraljevina Švedska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2000/79/ES z dne 27. novembra 2000⁽¹⁾ o Evropskem sporazumu o razporejanju delovnega časa mobilnih delavcev v civilnem letalstvu, ki so ga sklenili AEA (Združenje evropskih letalskih prevoznikov), ETF (Evropska federacija delavcev v prometu), ECA (Evropsko združenje pilotov), ERA (Evropsko združenje regionalnih letalskih prevoznikov) in IACA (Mednarodno združenje letalskih prevoznikov), oziroma s tem, da o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 3 te direktive; in
- 2) Kraljevini Švedski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos te direktive, se je iztekel 1. decembra 2003.

⁽¹⁾ UL L 302, 1.12.2000, str. 57.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia z dne 14. decembra 2004 v zadevi WWF Italia in drugi proti Regione Lombardia, ob intervenciji Associazione migratoristi italiani

(Zadeva C-60/05)

(2005/C 93/24)

(Jezik postopka: italijanshina)

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia je s sklepom z dne 14. decembra 2004 v zadevi WWF Italia in drugi proti Regione Lombardia, ob intervenciji Associazione migratoristi italiani, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 10. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je treba Direktivo 79/409/ES⁽¹⁾ razlagati tako, da morajo države članice, ne glede na notranjo porazdelitev pristojnosti med državo in regijami, določeno z nacionalnimi ureditvami, pripraviti izvedbene predpise, ki urejajo vse situacije, za katere le-ta določa, da jih je treba varovati, zlasti glede zagotavljanja, da izjeme za lov ne presežejo manjšega števila iz člena 9(1)(c)?
2. Ali je treba Direktivo 79/409/ES, še zlasti število izjem za lov, razlagati tako, da se mora državno izvedbeno pravilo sklicevati na določeno ali določljivo merilo, ki je poleg tega zaupano kvalificiranim tehničnim organom, tako da je izvajanje izjem za lov urejeno na podlagi meril, ki objektivno določajo količinsko raven, ki je ni mogoče preseči na nacionalni ali regionalni ravni, upoštevajoč možnost različnih okoljskih pogojev?
3. Ali državna določba iz člena 19a Zakona št. 157/92, ki zahteva obvezno vendar neobvezujoče mnenje I.N.F.S. za določitev navedenega merila, vendar pa ne predvideva postopka usklajevanja med regijami, v katerem bi se na obvezujoč način za vsako vrsto določila porazdelitev številčnih omejitev izjem za lov, določenih na nacionalni ravni kot manjše število, pomeni pravilno uporabo člena 9 Direktive 79/409/ES?

4. Ali je postopek za nadzor usklajenosti s predpisi Skupnosti izjem za lov, ki jih dovolijo italijanske regije na podlagi člena 19a Zakona št. 157/92, kateri predhodi obdobje objave, ki traja točno določen čas, ki je potreben za sprejem in objavo ukrepa, v času katerega kratek rok za izjeme za lov lahko že poteče, primeren za zagotavljanje polne učinkovitosti Direktive 79/409/ES?

(¹) UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski, vložena dne 14. februarja 2005

(Zadeva C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Denis Martin in Pieter van Nuffel, zastopnika, je dne 14. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Nizozemski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Nizozemska s tem, ko je vključila v izračun prispevkov zdravstvenega zavarovanja, pokojnине dane po zakonodaji druge države članice, ni izpolnila obveznosti iz člena 33(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 (¹);
2. Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve:

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških, v nadaljevanju: AWBZ) ureja stroške zdravljenja, nege in oskrbe v primeru bolezni ali dolgotrajnih hujših težav. Vsi rezidenti, to pomeni vsi, ki prebivajo na Nizozemskem, so zavarovani. Torej gre za eno od „socialnih zavarovanj“. Na podlagi Wet Financiering Volksverzekering

(nizozemski zakon o financiranju socialnih zavarovanj) so vsi zavarovanci zavezani k prispevku. Ta prispevek je izračunan na podlagi njihovih skupnih dohodkov.

Ta režim ima za posledico, da so tisti prebivalci Nizozemske, ki koristijo obenem nizozemsko pokojnino in pokojnino po zakonodaji druge države članice, zavarovani za posebne zdravstvene stroške, vendar morajo prav tako plačevati prispevke. Izračun tega prispevka vključuje tako nizozemsko kot tudi drugo pokojnino.

Po mnenju Komisije, člen 33(1) uredbe dovoljuje zgolj vključitev nizozemske pokojnine v ta izračun; Nizozemska meni, da se lahko upoštevajo skupni dohodki, v katerega je vključena pokojnina, ki jo zainteresirani koristijo po zakonodaji druge države članice.

(¹) UL 1971, L 149, str. 2. Spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta ES št. 118/97 (UL 1997, L 28, str. 1) in zadnjič spremenjena z Uredbo Evropskega Parlamenta in Sveta (ES) št. 631/2004 (UL 2004, L 100, str. 1).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht München z dne 1. februarja 2005 v zadevi Hausgemeinschaft Jörg in Stefanie Wollny proti Finanzamt Landshut

(Zadeva C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Jezik postopka: nemščina)

Finanzgericht München je s sklepom z dne 1. februarja 2005 v zadevi Hausgemeinschaft Jörg in Stefanie Wollny proti Finanzamt Landshut, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 15. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Finanzgericht München predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Kako je treba razlagati izraz „celotni stroški“ iz člena 11, del A, prvi odstavek, točka c, Direktive Sveta 77/388/EGS (¹)? Ali obsegajo celotni stroški za stanovanje za osebno rabo, ki se nahaja v za podjetje v celoti namenjenem poslopiju (poleg tekočih stroškov), tudi v skladu z vsakokratnimi notranje državnimi ureditvami, letne odbitke za rabo poslopij in/ali ob opiranju na vsakokratna notranja državna obdobja za odbitek in popravek izračunani letni delež pridobitvenih in proizvodnih stroškov, ki so upravičevali do odbitka davka na dodano vrednost?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgericht Köln z dne 27. januarja 2005 v zadevi Herbert Schwarz in Marga Gootjes-Schwarz proti Finanzamt Bergisch Gladbach

(Zadeva C-76/05)

(2005/C 93/27)

(Jezik postopka: nemščina)

Finanzgericht Köln je s sklepom z dne 27. januarja 2005 v zadevi Herbert Schwarz in Marga Gootjes-Schwarz proti Finanzamt Bergisch Gladbach, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 16. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Finanzgericht Köln predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali nasprotuje členom 8a/18 (splošni prost pretok oseb), 48/39 (prosto gibanje delavcev), 52/43 (svoboda ustanavljanja) oziroma 59/49 (svoboda opravljanja storitev) Pogodbe ES, da se plačila šolnin določenim nemškimi šolam, ne pa plačila šolnin šolam na preostalem ozemlju Skupnosti, v skladu s členom 10(1), točka 9, Einkommensteuergesetz v verziji, ki je veljala za leti 1998 in 1999, lahko kot posebni izdatki upoštevajo kot olajšava dohodnine?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Livorno z dne 19. januarja 2005 v zadevi Gentilini Umberto proti Dal Colle Industria Dolciaria SpA

(Zadeva C-78/05)

(2005/C 93/28)

(Jezik postopka: italijanščina)

Tribunale di Livorno je s sklepom z dne 19. januarja 2005 v zadevi Gentilini Umberto proti Dal Colle Industria Dolciaria SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 17. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale di Livorno predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- a) Ali je treba glede na vsebino člena 17 Direktive Sveta 86/653/EGS (¹) z dne 18. decembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic o samozaposlenih trgovskih zastopnikih, njen člen 19 razlagati tako, da nacionalni izvedbeni predpis lahko določi, da je ureditev nadomestila, ki pripada zastopniku, izplačana na podlagi kolektivne pogodbe, ki zavezuje njene podpisnike, brez upoštevanja pogojev iz dveh alinej člena 17(2)(a) in ki se izračuna v skladu z merili, ki ne izhajajo iz direktive, temveč iz same kolektivne pogodbe, kar ima za posledico, da je v veliko primerih znesek nadomestila, ki ga je treba izplačati, znatno nižji od tistega najvišjega, predvidenega v direktivi?
- b) Ali je treba izračun nadomestila opraviti analitično, z oceno nadaljnjih provizij, ki bi jih zastopnik lahko prejel v letih po razvezi pogodbenega razmerja v zvezi s strankami, ki jih je pridobil oziroma glede na dosežen povečan obseg poslovanja, upoštevajoč načelo pravičnosti samo za popravke zneskov, ali so dovoljene različne, bolj sintetične metode izračuna, ki v večji meri upoštevajo načelo pravičnosti?

(¹) UL L 382, 31.12.1986, str. 17.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 17. februarja 2005

Predlog za sprejem predhodne odločbe vložene s sklepom Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social z dne 28. januarja 2005 v zadevi Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial

(Zadeva C-79/05)

(Zadeva C-81/05)

(2005/C 93/29)

(2005/C 93/30)

(Jezik postopka: italijanščina)

(Jezik postopka: španščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata U. Wölker in A. Aresu, je dne 17. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social je s sklepom z dne 28. januarja 2005 v zadevi Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial, ki je v sodno tajništvo prispel dne 18. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social Sodišču predlaga, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. ugotovi, da Italijanska republika, s tem da ni sprejela vseh možnih previdnostnih ukrepov za preprečitev in čim večje zmanjšanje uhajanja nadzorovanih snovi, še posebno glede dolžnosti letnega pregleda stacionarne opreme, polnjene s hladilno tekočino, ki presega 3 kg, zaradi uhajanja, ni izpolnila obveznosti iz člena 17(1) Uredbe (ES) št. 2037/2000⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

- 1) Ali obveznost držav članic, da sprejemajo vse ustrezne ukrepe, splošne ali posebne, da bi zagotovile izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz te Pogodbe ali so posledica ukrepov institucij Skupnosti (člen 10 Pogodbe), kot tudi načelo prevlade prava Skupnosti nad nacionalnim pravom, sama po sebi in brez potrebe po izrecnih določbah notranjega prava, podeljujeta nacionalnim sodnim organom pristojnost, da odstopijo od uporabe vseh vrst norm notranjega prava, ki so v nasprotju s pravom Skupnosti, ne glede na položaj teh določb v hierarhiji norm (uredbe, zakoni ali vključno z ustavo)?

- 2) a) Ali španski upravni in sodni organi, kadar odločajo o pravici delavca, katerega delodajalec je bil razglašen za plačilno nesposobnega, glede prejemanja nadomestil od Fondo de Garantía Salarial, ki mu, na podlagi jamstva, katerega za primer plačilne nesposobnosti določa nacionalna zakonodaja, pripadajo ob prenehanju pogodbe o zaposlitvi, uporabijo pravo Skupnosti, čeprav Direktiva 80/987/EGS⁽¹⁾ v členih 1 in 3 izrecno ne določa nadomestil zaradi prenehanje pogodbe?

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po razpoložljivih podatkih Italijanska republika še ni sprejela ukrepov iz člena 17(1) Uredbe (ES) št. 2037/2000.

- b) Ali so v primeru pritrilnega odgovora, španski upravni in sodni organi, v okviru uporabe Direktive 80/987 in norm notranjega prava, s katerimi so prenesene določbe omenjene direktive, vezani na načelo enakosti pred zakonom in prepoved vsakršne diskriminacije, ki izhajata iz prava Skupnosti in katerih obseg je opredeljen z razlago Sodišča Evropskih skupnosti, čeprav se ta ne sklada z razlago podobnih temeljnih pravic, ki jih priznava španska ustava in kot jih razlaga v svoji sodni praksi špansko ustavno sodišče?

⁽¹⁾ UL L 244, 29.9.2000, str. 1.

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora, temeljna pravica do enakosti pred zakonom, ki izhaja iz prava Skupnosti, nalaga obveznost enakega obravnavanja primerov, ko je bila pravica delavca do nadomestila zaradi prenehanja pogodbe ugotovljena s sodno odločbo in primerov, ko ta pravica izhaja iz sporazuma med delavcem in delodajalcem, sklenjenega v prisotnosti sodnika in potrjenega s strani sodišča?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 17. februarja 2005

(Zadeva C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Jezik postopka: grščina)

3) a) Ali je mogoče, kadar je država članica v svojem notranjem pravu že pred začetkom veljavnosti Direktive 2002/74/ES⁽¹⁾ priznavala pravico delavca, da pridobi varstvo s strani jamstvene ustanove v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca glede nadomestila za prenehanje pogodbe, oceniti, da država članica že od začetka veljavnosti te direktive t.j. 8. oktobra 2002 uporablja pravo Skupnosti, kadar odloča o izplačilu teh nadomestil za prenehanje pogodbe s strani jamstvene ustanove v primerih, ko je bila plačilna nesposobnost delodajalca razglašena po 8. oktobru 2002, čeprav rok določen za prenos direktive še ni potekel?

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Maria Patakia, članica pravne službe Komisije, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 17. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

b) Ali so v primeru pritrdilnega odgovora, španski upravni in sodni organi v okviru uporabe Direktive 2000/74 vezani na načelo enakosti pred zakonom in prepoved vsakršne diskriminacije, ki izhajata iz prava Skupnosti in katerih obseg je opredeljen z razlago Sodišča Evropskih skupnosti, čeprav se ta ne sklada z razlago podobnih temeljnih pravic, ki jih priznava španska ustava in kot jih razlaga v svoji sodni praksi špansko ustavno sodišče?

1. ugotovi, da Helenska republika, s tem da enači postopek končnega pečenja ali pogrevanja s popolnim postopkom priprave kruha in s tem, da zahteva, da prvi izpolnjuje pogoje iz pekovske zakonodaje, omejuje uvoz iz drugih držav članic in prodajanje proizvodov „bake-off“ v Grčiji ter s tem ne izpolnjuje obveznosti iz člena 28 ES;

2. Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora, temeljna pravica do enakosti pred zakonom, ki izhaja iz prava Skupnosti, nalaga obveznost enakega obravnavanja primerov, ko je bila pravica delavca do nadomestila zaradi prenehanja pogodbe ugotovljena s sodno odločbo in primerov, ko ta pravica izhaja iz sporazuma med delavcem in delodajalcem, sklenjenega v prisotnosti sodnika in potrjenega s strani sodišča?

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Komisija je bila s pritožbo obveščena o dejstvu, da ob odsotnosti posebne zakonodaje o napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodih, grški organi štejejo metodo „bake-off“ za popolni postopek priprave in peke kruha. Zaradi tega grški organi kratko končno pečenje ali pogrevanje teh proizvodov ob prodaji dovoljujejo samo, če ti postopki izpolnjujejo vse pogoje, ki jih morajo izpolniti pekarnice, kljub temu, da metodo „bake-off“ tvori zgolj kratko končno pečenje napol pečenega kruha ali pogrevanje pečene in zmrznjenega kruha, ne pa tudi vse prejšnje stopnje priprave in pečenja. Posledično lahko „bake-off“ proizvode dajejo na grški trg – po končnem pečenju ali pogrevanju – bodisi prodajalne, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih morajo izpolniti pekarnice, bodisi živilske trgovine v obliki napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodov, ki jih potrošnik lahko do konca speče ali pogreje. V obeh primerih Komisija ocenjuje, da so „bake-off“ proizvodi za potrošnika manj privlačni kot drugi popolnoma pečeni pekovski proizvodi.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (UL L 283, str. 23).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 80/987/EGS; UL L 270, 8.10.2002, str. 10

2. Komisija ocenjuje, da način, na katerega grški organi razlagajo in uporabljajo veljavno zakonodajo, v bistvu privede do prepovedi prodaje „bake-off“ proizvodov, ki jih je treba do konca speči ali pogreti, v splošnih živilskih trgovinah (supermarketi), saj grški organi za te proizvode zmotno štejejo, da morajo izpolniti stroge zahteve, ki se običajno uporabljajo za pripravo in pečenje popolnoma pečenega kruha in pekovskih proizvodov.
3. Po mnenju Komisije, če kratko končno pečenje ali pogrevanje izven pekarnice predstavljata posebno značilnost, ki „bake-off“ proizvode ločuje od drugih pekovskih proizvodov, uporaba grške pekovske zakonodaje za „bake-off“ proizvode ne more šteti za prodajni način v smislu sodbe Keck in Mithouard in posledično spadati v obseg člena 28 ES.
4. Komisija prav tako meni, da je večina pogojev, ki jih mora izpolniti metoda „bake-off“, očitno neupravičenih in nesorazmernih, saj to metodo tvori zgolj kratko pečenje ali pogrevanje napol pečenih ter popolnoma pečenih in zmrznjenih pekovskih proizvodov. Poleg tega Komisija ocenjuje, da so ti pogoji izredno obremenjujoči za vse prodajalne, od katerih se zahteva izpolnitev pogojev, ki so jim podvržene pekarnice.
5. Komisija zato zaključuje, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva C-84/05)

(2005/C 93/32)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Konstantinidis in A. Aresu, člana njene pravne službe, kot zastopnika, je dne 18. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela predpisov, potrebnih za uporabo Direktive Sveta 96/61/ES ⁽¹⁾ z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja pri novih obratih, ni izpolnila obveznosti iz člena 21(1) slednje;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel 30. oktobra 1999.

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva C-85/05)

(2005/C 93/33)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Pardo Quintillán in D. Recchia, kot zastopnika, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 24(1) te direktive;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel dne 22. decembra 2003.

(¹) UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva C-86/05)

(2005/C 93/34)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata B. Schima in D. Recchia, kot zastopnika, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2003/32/ES z dne 23. aprila 2003 o uvedbi podrobnih tehničnih zahtev v zvezi z zahtevami, določenimi v Direktivi Sveta 93/42/EGS o medicinskih pripomočkih, izdelanih z uporabo tkiv živalskega izvora (¹), oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti v smislu člena 8(1) te direktive;

— Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos te direktive se je iztekel 1. januarja 2004.

(¹) UL L 105, 26.4.2003, str. 18.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva C-87/05)

(2005/C 93/35)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata B. Schima in D. Recchia, kot zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2003/12/ES (¹) o ponovni klasifikaciji prsnih vsadkov v okviru Direktive 93/42/EGS (²) o medicinskih pripomočkih, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti v smislu člena 3(1) te direktive;

— Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel dne 1. avgusta 2003.

(¹) UL L 28, 4.2.2003, str. 43.

(²) UL L 169, 12.7.1993, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva C-88/05)

(2005/C 93/36)

(Jezik postopka: finščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Huttunen in K. Simonsson, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 18. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- 1) ugotovi, da Republika Finska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2002/59/ES⁽¹⁾ z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- 2) Republiki Finski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekel dne 5. februarja 2004.

⁽¹⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 10.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Bundesverwaltungsgericht z dne 9. decembra 2004 v zadevi Emsland-Stärke GmbH proti Bezirksregierung Weser-Ems

(Zadeva C-94/05)

(2005/C 93/37)

(Jezik postopka: nemščina)

Bundesverwaltungsgericht je s sodbo z dne 9. decembra 2004 v zadevi Emsland-Stärke GmbH proti Bezirksregierung Weser-Ems, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 22. februarja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Bundesverwaltungsgericht predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) a) Ali se uporabi člen 13(4) v povezavi s členom 4(5) Uredbe (ES) št. 97/95, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1125/96, če je bila sklenjena pogodba, označena kot pogodba o pridelavi, in jo je pristojni organ priznal v skladu s členom 4(2) in (3) uredbe, pogodba pa ni bila sklenjena s pridelovalcem krompirja, ampak s trgovcem, ki krompir zase neposredno ali posredno pridobiva od pridelovalcev krompirja?
- b) Ali člen 13(4) Uredbe (ES) št. 97/95, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1125/96, predpostavlja, da je podjetnik, ki se ukvarja s proizvodnjo škroba, s prevzemom pošiljke krompirja presegel zanj določeno podkvoto?
- 2) a) Ali določba o kazni člena 13(4) Uredbe (ES) št. 97/95, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1125/96, ne glede na člen 13(3) te uredbe, zadosti zahtevam o določenosti prava Skupnosti?
- b) Ali je kazen, predvidena v členu 13(4) Uredbe (ES) št. 97/95, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1125/96, spričo njene višine potrebna tudi v primerih, kot je obravnavani, v smislu člena 2(1) Uredbe (ES, EURATOM) št. 2988/95 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti? Ali je v primerih, kot je obravnavani, zaradi zaščite finančnih interesov Evropskih skupnosti primerna?
3. Ali je bila nepravilnost, ki je sankcionirana v členu 13(4) Uredbe (ES) št. 97/95, kot je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1125/96, tudi tedaj malomarno povzročena v smislu člena 5(1) Uredbe (ES, EURATOM) št. 2988/95, če je organ premijo odobril in mu je bilo dejansko stanje popolnoma znano?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 21. februarja 2005

2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

(Zadeva C-95/05)

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

(2005/C 93/38)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Knut Simonsson in Georgios Sabbos, pravna služba Komisije, je dne 21. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

1. ugotovi, da je Helenska republika kršila obveznosti iz Direktive 2001/65/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spremembah Direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS in 86/635/EGS glede pravil vrednotenja za letne in konsolidirane računovodske izkaze nekaterih oblik družb kakor tudi bank in drugih finančnih institucij⁽¹⁾ s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s to direktivo, oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji;

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

2. Helenski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

1. ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS⁽¹⁾, oziroma s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

2. Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Rok za prenos direktive se je iztekel dne 1. januarja 2004.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive, se je iztekel dne 5. februarja 2004.

⁽¹⁾ UL L 283, 27.10.2001, str. 28.

⁽¹⁾ UL L 208, 5.8.2002, str. 10.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 24. februarja 2005**(Zadeva C-99/05)**

(2005/C 93/40)

*(Jezik postopka: finščina)***Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 21. februarja 2005****(Zadeva C-96/05)**

(2005/C 93/39)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Gerald Braun in Georgios Sabbos, pravna služba Komisije, je dne 21. februarja

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata D. Martin in I. Koskinen, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 24. februarja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Republika Finska s tem, da glede province Åland ni uveljavila zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2000/78/ES⁽¹⁾ z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu ali, v vsakem primeru, s tem, da o tem ni obvestila Komisije, ni spoštovala obveznosti iz te direktive,
2. Republiki Finski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekel dne 2. decembra 2003.

⁽¹⁾ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 3. marca 2005

(Zadeva C-105/05)

(2005/C 93/41)

(Jezik postopka: finščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata D. Martin in I. Koskinen, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 3. marca 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Republika Finska s tem, da je uporabila določen način izračuna dajatev za socialno varnost, ni izpolnila obveznosti iz člena 33(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71⁽¹⁾ Sveta z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti,
2. Republiki Finski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Finska je na podlagi nacionalne zakonodaje, zakona o prispevkih za zdravstveno zavarovanje (364/1963), pri izračunu prispevkov, ki jih plačujejo upokojeanci s stalnim prebiva-

liščem na njenem ozemlju, upoštevala ne le pokojnine, ki jih zagotavlja ona, pač pa tudi pokojnine, ki jih zagotavljajo druge države članice. Komisija šteje, da je upoštevanje pokojnin, ki jih zagotavlja druga država članica, pri določitvi osnove za dajatve za socialno varnost v nasprotju s členom 33(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in v nasprotju s sodno prakso Sodišča (zadeva C-389/99, Rundgren).

⁽¹⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 3. marca 2005

(Zadeva C-107/05)

(2005/C 93/42)

(Jezik postopka: finščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata U. Wölker in P. Aalto, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 3. marca 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Republika Finska s tem, da Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES⁽¹⁾ glede province Åland ni prenesla v nacionalno pravo, oziroma s tem, da o tem vsaj ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
2. Republiki Finski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive, se je iztekel dne 31. decembra 2003.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES z dne 13. oktobra 2003, UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

Izbris zadeve C-165/02 ⁽¹⁾

(2005/C 93/43)

(Jezik postopka: španščina)

S sklepom z dne 7. decembra 2004 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-165/02: Kraljevina Španija proti Komisiji Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 144, 15.6.2002.

Izbris zadeve C-501/03 ⁽¹⁾

(2005/C 93/45)

(Jezik postopka: švedščina)

S sklepom z dne 10. januarja 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-501/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski.

⁽¹⁾ UL C 21, 24.1.2004.

Izbris zadeve C-272/02 ⁽¹⁾

(2005/C 93/44)

(Jezik postopka: angleščina)

S sklepom z dne 2. decembra 2004 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-272/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Svetu Evropske unije.

⁽¹⁾ UL C 219, 14.9.2002.

Izbris zadeve C-100/04 ⁽¹⁾

(2005/C 93/46)

(Jezik postopka: italijanščina)

S sklepom z dne 13. januarja 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-100/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki.

⁽¹⁾ UL C 94, 17.4.2004.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 3. februarja 2005

v zadevi T-19/01 Chiquita Brands International, Inc., in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti ⁽¹⁾*(Skupna ureditev trgov — Banane — Odškodninska tožba — Uredba št. 2362/98 — Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije in priloge — Priporočila in sklepi organa za reševanje sporov STO)*

(2005/C 93/47)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-19/01 Chiquita Brands International, Inc., s sedežem v Trentonu, New Jersey (Združene države), Chiquita Banana co. BV, s sedežem v Bredi (Nizozemska), Chiquita Italia, SpA, s sedežem v Rimu (Italija), ki jih zastopata C. Pouncey, solicitor, in L. Van Den Hende, avokat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopniki: najprej C. Van der Hauwaert, C. Brown, kasneje L. Visaggio, Brown, M. Niejahr in končno Visaggio in Brown, skupaj z N. Khanom, barrister, z naslovom za vročanje v Luxembourg), zaradi odškodnine za domnevno utrpljeno škodo zaradi sprejema in veljavnosti Uredbe Komisije (ES) št. 2362/98 z dne 28. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 404/93 glede uvoza banan v Skupnost (UL L 293, str. 32), je Sodišče prve stopnje (peti razširjeni senat), v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi, sodnika, in M. E. Martins Ribeiro, sodnica; sodni tajnik: J. Plingers, administrator, dne 3. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.
2. Tožeča stranke nosi svoje lastne stroške in stroške Komisije.

⁽¹⁾ UL C 108, 7.4.2001.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 3. februarja 2005

v zadevi T-139/01, Comafrica SpA in Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co. proti Komisiji Evropskih skupnosti ⁽¹⁾*(Skupna ureditev trgov — Banane — Uvoz iz držav AKP in tretjih držav — Uredba (ES) št. 896/2001 — Uredba (ES) št. 1121/2001 — Ničnostna tožba — Dopustnost — Posamično prizadeta oseba — Odškodninska tožba)*

(2005/C 93/48)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-139/01, Comafrica SpA, s sedežem v Genovi (Italija), in Dole Fresh Fruit Europe Ltd Co, s sedežem v Hamburgu (Nemčija), ki ju zastopata B. O'Connor, solicitor, in P. Bastos-Martin, barrister, ob sodelovanju Simba SpA, s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopata S. Carbone in F. Munari, avocats, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva L. Visaggio, M. Niejahr in K. Fitch, nato pa L. Visaggio in K. Fitch, z naslovom za vročanje v Luxembourg), ob intervenciji Kraljevine Španije (zastopniki: sprva R. Silva de Lapuerta, nato pa L. Fraguas Gadea, z naslovom za vročanje v Luxembourg), katere predmet je na eni strani predlog za razglasitev ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 896/2001 z dne 7. maja 2001 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 404/93 glede režimov uvoza banan v Skupnost (UL L 126, str. 6), in Uredbe Komisije (ES) št. 1121/2001 z dne 7. junija 2001 o določitvi prilagoditvenih koeficientov, ki se uporabijo za vsako referenčno količino tradicionalnega izvajalca v okviru tarifnih kvot za uvoz banan (UL L 153, str. 12), ter na drugi strani predlog za povrnitev škode, domnevno povzročene tožečima strankama s sprejemom Uredb št. 896/2001 in 1121/2001, je Sodišče prve stopnje (peti senat) v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas in J. D. Cooke, sodnika, sodni tajnik: J. Plingers, administrator, dne 3. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Predlogi za razglasitev ničnosti se zavrnejo kot nedopustni.
2. Predlogi za odškodnino se zavrnejo kot neutemeljeni.

3. Tožeče stranke nosijo svoje lastne stroške ter stroške, ki jih je Komisija priglasila v postopku v glavni stvari in v postopku za izdajo začasne odredbe.

4. Intervenienti nosijo svoje lastne stroške.

(¹) UL C 245, 1.9.2001.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 15. februarja 2005

v zadevi T-256/01 Norman Pyres proti Komisiji Evropskih Skupnosti (¹)

(Uradniki — Izbirni postopek za zaposlovanje začasnih uslužbencev — Nepripustitev k preizkusom znanj — Starostna omejitev — Načelo prepovedi diskriminacije)

(2005/C 93/49)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi 256/01 Norman Pyres, nekdanji začasni uslužbenec Komisije Evropskih Skupnosti, stanujoč v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata G. Vandersanden in L. Levi, avocats, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopniki: J. Currall, F. Currall in F. Clotuche-Duvieusart, z naslovom za vročanje v Luxembourg), zaradi zahteve za razglasitev ničnosti odločbe izbirne komisije „Recherche“ COM/R/A/14/2000 z dne 1. decembra 2000, COM/R/A/07/2000 z dne 4. decembra 2000 in COM/R/A/10/2000 z dne 7. decembra 2000, da ne pripusti tožeče stranke v postopke izbire, ki jih je pripravila generalna direkcija „Recherche“, z obrazložitvijo, da ni izpolnjeval pogoja o starostni omejitvi, je Sodišče prve stopnje (prvi senat), v sestavi B. Vesterdorf, predsednik, P. Mengozzi in I. Labucka, sodnika; sodni tajnik: H. Jung, dne 15. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Vsaka stranka nosi svoje lastne stroške.

(¹) UL C 17, 19.1.2002.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 15. februarja 2005

v zadevi T-169/02 Cervecería Modelo, SA de CV proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja steklenico piva z besednim elementom „negra modelo“ — Prejšnja nacionalna figurativna znamka Modelo — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)

(2005/C 93/50)

(Jezik postopka: španščina)

V zadevi T-169/02, Cervecería Modelo, SA de CV, s sedežem v Mexicu (Mehika), ki jo zastopata C. Lema Devesa in A. Velázquez Ibáñez, avocats, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopniki: J. Crespo Carillo in I. de Medrano Caballero), druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT), ki je intervenirala pri Sodišču prve stopnje je Modelo Continente Hipermercados, SA, s sedežem v Senhora de Hora (Portugalska), ki jo zastopajo N. Cruz, J. Pimenta in T. Colaço Dias, avocats, zaradi tožbe proti odločbi tretjega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 6. marca 2002 (zadevi R 536/2001 in R 674/2001-3), o postopku z ugovorom med Cervecería Modelo, SA de CV in Modelo Continente Hipermercados, SA, je Sodišče prve stopnje (prvi senat), v sestavi B. Vesterdorf, predsednik, P. Mengozzi in I. Labucka, sodnika; sodni tajnik: H. Jung, dne 15. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 180, 27.7.2002.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 15. februarja 2005

z dne 1. februarja 2005

v zadevi T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) ⁽¹⁾

v zadevi T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Verjetnost zmede — Prijava besedne znamke Skupnosti LINDENHOF — Prejšnja besedna in figurativna znamka LINDERHOF — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti HOOLIGAN — Prejšnji besedni znamki OLLY GAN — Dejanske in pravne navedbe, ki niso bile predložene UUNT — Dopustnost — Verjetnost zmede)

(2005/C 93/51)

(2005/C 93/52)

*(Jezik postopka: nemščina)**(Jezik postopka: nemščina)*

V zadevi T-296/02 Lidl Stiftung & Co. KG, s sedežem v Neckar-sulm (Nemčija), ki ga zastopa P. Groß, Rechtsanwalt, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopniki: A. von Mühlendahl, B. Müller in G. Schneider), druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), intervenient pred Sodiščem prve stopnje REWE-Zentral AG, s sedežem v Kolnu (Nemčija), ki ga zastopa M. Kinkeldey, Rechtsanwalt, katere predmet je tožba, vložena proti odločbi tretjega Odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 17. julija 2002 (zadeva R 0036/2002-3), glede postopka z ugovorom med Lidl Stiftung Co. KG in REWE-Zentral AG, je Sodišče prve stopnje (drugi senat), v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij in N. J. Forwood, sodnika, sodni tajnik: I. Natsinas, administrator, dne 15. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 289, 23.11.2002.

V zadevi T-57/03, Société provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA, s sedežem v Marseillu (Francija), ki jo zastopa K. Manhaeve, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnika: U. Pflegar in G. Schneider), drugi stranki v postopku pred Odborom za pritožbe UUNT, intervenienta pred Sodiščem prve stopnje, sta Frank Dann in Andreas Backer, stanujoča v Frankfurtu na Maini (Nemčija), ki ju zastopa P. Baronikians, avocat, zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 5. decembra 2002 (zadeva R 1072/2000-2) v zvezi s postopkom z ugovorom glede znamk HOOLIGAN in OLLY GAN, je Sodišče prve stopnje (drugi senat) v sestavi J. Pirrung, predsednik, N. J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika, sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator, dne 1. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.5.2003.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 3. februarja 2005

v zadevi T-137/03 **Ornella Mancini proti Komisiji Evropskih skupnosti** ⁽¹⁾

(Uradniki — Delovno mesto zdravnika svetovalca — Sprememba objavljenega prostega mesta — Zloraba pooblastil — Sestava izbirne komisije — Primerjava delovne uspešnosti — Kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku — Enako obravnavanje moških in žensk — Odškodninska tožba)

(2005/C 93/53)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-137/03 Ornella Mancini, uradnica Komisije Evropskih skupnosti, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopa É. Boigelot, avocat, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnika: C. Berardis-Kayser in G. Berscheid, skupaj z B. Wägenbaur, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg), zaradi, po eni strani, zahteve za razglasitev ničnosti odločbe Komisije o nesprejetju kandidature tožeče stranke za delovno mesto zdravnika svetovalca pri enoti „Zdravniška služba - Bruselj“ in odločbe o imenovanju drugega kandidata na to delovno mesto in, po drugi strani, odškodninskega zahtevka, je Sodišče prve stopnje (četrti senat), v sestavi H. Legal, predsednik, V. Tiili in M. Vadapalas, sodnika, sodni tajnik: I. Natsinas, administrator, dne 3. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.
2. Vsaka stranka nosi svoje lastne stroške.

⁽¹⁾ UL C 158, 5.7.2003.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 3. februarja 2005

v zadevi T-172/03 **Nicole Heurtaux proti Komisiji Evropskih skupnosti** ⁽¹⁾

(Uradniki — Zavrnitev napredovanja — Neobrazložitev — Primerjalna preučitev delovne uspešnosti — Ničnostna tožba)

(2005/C 93/54)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-172/03 Nicole Heurtaux, uradnica Komisije, stanujoča v Bruslju (Belgija), ki jo zastopajo J.-N. Louis, É. Marchal,

A. Coolen in S. Orlandi, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnika: J. Curall in V. Joris, z naslovom za vročanje v Luxembourg), zaradi zahteve za razglasitev ničnosti odločbe Komisije o nena-predovanju tožeče stranke v naziv B 2 v okviru napredovalnega obdobja 2002 z dne 14. avgusta 2002, je Sodišče prve stopnje (peti senat), v sestavi P. Lindh, predsednica, J. D. Cooke in D. Šváby, sodnika; sodni tajnik: I. Natsinas, administrator, dne 3. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Odločba Komisije o nena-predovanju tožeče stranke v naziv B 2 v okviru napredovalnega obdobja 2002 z dne 14. avgusta 2002 se razglasi za nično.

2. Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 184, 2.8.2003.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 16. februarja 2005

v zadevi T-284/03, **Rosalinda Aycinena proti Komisiji Evropskih skupnosti** ⁽¹⁾

(Uradniki — Imenovanje v višji karierni naziv — Razvrstitev v plačilni razred)

(2005/C 93/55)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-284/03, Rosalinda Aycinena, s prebivališčem v Bruslju (Belgija), ki jo zastopajo J.-N. Louis, E. Marchal, A. Coolen in S. Orlandi, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnica: C. Berardis-Kayser), zaradi razglasitve ničnosti odločbe Komisije o dokončni razvrstitvi tožeče stranke ob imenovanju v naziv LA6, plačilni razred 1, je Sodišče prve stopnje (tretji senat), v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czucz, sodnik; sodni tajnik: H. Jung, dne 16. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Toženi stranki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 251, 18.10.2003.

4. Vsaka stranka nosi svoje lastne stroške.

(¹) UL C 7, 10.1.2004.

SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 31. januarja 2005

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 16. februarja 2005

v zadevi T-354/03, Gemma Reggimenti proti Evropskemu parlamentu (¹)

(Uradniki — Povračilo potnih stroškov za otroka na skrbi — Razdelitev v primeru ločitve zakoncev uradnikov)

(2005/C 93/56)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-354/03 Gemma Reggimenti, stanujoča v Woluwé-Saint-Lambert (Belgija), ki jo zastopa C. Junion, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, proti Evropskemu parlamentu (zastopnika: L. G. Knudsen in A. Bencomo Weber, z naslovom za vročanje v Luxembourg), zaradi zahteve za razglasitev ničnosti Odločbe Parlamenta z dne 27. maja 2003, potrjene z dopisom z dne 17. julija 2003, s katerim je le-ta ob uporabi člena 8 Priloge VII Kadrovskih predpisov odločila, da razdeli od leta 2002 vračilo potnih stroškov za hči tožeče stranke med dva ločena uradnika, je Sodišče prve stopnje (tretji senat), v sestavi J. Azizi, predsednik, M. Jaeger in O. Czúcz, sodnika; sodni tajnik: I. Natsinas, administrator, dne 16. februarja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba je nedopustna v delu, ki se nanaša na pavšalno vračilo potnih stroškov pred letom 2002.

2. Tožba je prav tako nedopustna, kolikor postavlja dajatveni zahtevek.

3. Preostanek tožbenega zahtevka se zavrne kot neutemeljen.

v zadevi T-447/04 R, Capgemini Nederland BV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Javna naročila storitev — Razpisni postopek Skupnosti — Postopek za izdajo začasne odredbe — Fumus boni juris — Nujnost)

(2005/C 93/57)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-447/04 R, Capgemini Nederland BV, s sedežem v Utrechtu (Nizozemska), ki jo zastopata M. Meulenbelt in H. Speyart, avocats, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnik: L. Parpala, z naslovom za vročanje v Luxembourg), katere predmet je predlog za odlog izvršitve odločbe Komisije, s katero je zavrnila ponudbo tožeče stranke v okviru postopka s povabilom za oddajo ponudb JAI-C3-2003-01 za razvoj in namestitev schengenskega informacijskega sistema druge generacije (SIS II) in za možen razvoj in namestitev informacijskega sistema za vizume (VIS) na področju pravosodja in notranjih zadev ter oddala javno naročilo drugemu ponudniku, na eni strani, ter odločbe Komisije, da sklene pogodbo v zvezi s sistemoma SIS II in VIS z drugim ponudnikom, na drugi strani, je predsednik Sodišča prve stopnje dne 31. januarja 2005 izdal sklep, katerega izrek se glasi:

1 Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2 Odločba o stroških se pridrži.

Tožba NORTRAIL Transport GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 23. decembra 2004

(Zadeva T -496/04)

(2005/C 93/58)

(Jezik postopka: nemščina)

NORTRAIL Transport GmbH, s sedežem v Kielu (Nemčija), je dne 23. decembra 2004 vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnica tožeče stranke je J. Krause, Rechtsanwältin.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi za nično Odločbo Komisije z dne 1. oktobra 2004 REM 15/02 o zahtevku podjetja NORTRAIL Transport GmbH za povračilo uvoznih dajatev po členu 239 Carinskega zakonika - Uredbe (EGS) št. 2913/92;

— toženi stranki naloži stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je od meseca julija 1995 neprekinjeno uvažala pošiljke z različnimi ribjimi proizvodi iz Norveške. V okviru odprtja tarifnih kvot na podlagi Uredbe (ES) št. 3061/95⁽¹⁾ je zahtevala prostocarinsko sprostitev blaga v prostocarinski pretok z učinkom od 1. septembra 1995. Pristojni carinski organi so ugotovili, da se za določeno število uvoženih pošiljk, za katere je tožeča stranka zahtevala oprostitev, oprostitev carine ne more zagotoviti in se uporabi osnovna carinska stopnja. Na tej podlagi je pristojni carinski organ zahteval, da tožeča stranka plača uvozne dajatve za sprostitev zadevnega blaga v prostocarinski pretok. Tožeča stranka je del uvoznih dajatev plačala.

Tožeča stranka uveljavlja, da so podane posebne okoliščine v smislu člena 239 Uredbe (EGS) št. 2913/92⁽²⁾, ki ji omogočajo zahtevati povračilo in odpust uvoznih dajatev.

Tožeča stranka to trditev opira med drugim na to, da ima sprejet ukrep Skupnosti retroaktiven učinek. Nemške carinske organe je Zvezno finančno ministrstvo z obvestilom z dne 31. avgusta 1995 poučilo o odprtju tarifnih kvot z učinkom od 1. septembra 1995. Dne 4. oktobra 1995 pa je bilo nemškimi carinskimi organom sporočeno, da so bile te tarifne kvote retroaktivno odprte že z dnem 1. julija 1995. V časovnem obdobju od 1. septembra 1995, za katero je tožeča stranka

zahtevala prostocarinsko sprostitev zadevnega blaga v prostocarinski pretok, so bile nekatere tarifne kvote že črpane, kar je bil primer delno tudi že pred 1. septembrom 1995.

Tožeča stranka nadalje trdi, da je sprejet ukrep neprimeren in zavajajoč, in da je neskladje med dnevom sprejetja ukrepa Skupnosti in dnevom odprtja tarifnih kvot, ki jih ta ukrep določa in ki imajo retroaktivni učinek, zavajajoče. To omogoča nacionalnim carinskim organom, da različno razlagajo čas odprtja tarifnih kvot, kar pomeni kršitev načela enakega obravnavanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3061/95 z dne 22. decembra 1995 o spremembi Uredbe (ES) št. 992/95 o odpiranju in upravljanju tarifnih kvot Skupnosti za nekatere kmetijske in ribiške proizvode s poreklom z Norveške (UL L 327, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1).

Tožba Wieland Werke AG, Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. in Austria Buntmetall AG proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 18. januarja 2005

(Zadeva T -11/05)

(2005/C 93/59)

(Jezik postopka: nemščina)

Wieland Werke AG, s sedežem v Ulmu (Nemčija), Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., s sedežem v Amstettenu (Avstrija) in Austria Buntmetall AG, s sedežem v Enzesfeldu (Avstrija), so dne 18. januarja 2005 vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnika tožečih strank sta R. Bechtold in U. Soltész, Rechtsanwälte.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— razglasi za nično odločbo Komisije z dne 3. septembra 2004, popravljeno dne 20. oktobra 2004 (zadeva KOMP/E-1/38.069-bakrene inštalacijske cevi);

- podrejeno, zniža globe, naložene z odločbo;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je bila tožečim strankam naložena globa, ker sta s sodelovanjem v kompleksu dogovorov in usklajenih ravnanj, sestavljenih iz določanja cen in delitve trgov v sektorju bakrenih inštalacijskih cevi kršili člen 81(1) ES.

Tožeče stranke nasprotujejo odločbi in navajajo, da je ponovna naložitev glob v tem postopku v nasprotju z načelom *ne bis in idem*, ker je Komisija v okviru postopka industrijskih cevi KOMP/E-1/38.240 v isti zadevi v pretežnem delu že razsodila in sankcionirala. Tožeče stranke navajajo, da bi morala Komisija pri osnovi za izračun globe upoštevati vsaj že naložene globe in da je ločitev enotnega postopka bakrenih cevi v postopek industrijskih cevi in postopek inštalacijskih cevi nedopustna.

Tožeče stranke nadalje navajajo, da je globa previsoka in da pri njeni določitvi niso bila upoštevana zavezujoča načela postopka, kot so obveznost navedbe razlogov iz člena 253 ES, načelo sorazmernosti in načelo enakosti. Navedeno tožeče stranke opirajo med drugim na to, da:

- določitev teže dejanja temelji na napačni in nezadostni presoji vrste kršitve, njenega vpliva na trg in prostorskega dometa sporazuma,
- bi morala Komisija upoštevati v okviru različnega obravnavanja udeleženih podjetij ne le njihovega deleža na trgu, temveč tudi absolutno velikost podjetij,
- Komisija v odločbi ni obrazložila, po katerih načelih je določila konkretne osnovne globe, in v točkah pritožbe ni nedvoumno pojasnila, da je izhajala iz posebej težke kršitve pravil o konkurenci,
- je Komisija je pri povišanju globe na podlagi trajanja sporazumov napačno uporabila svoje smernice za izračun glob⁽¹⁾ in poleg tega ni upoštevala, da so bistveni zadevni kompleksi že zastarali,
- in da Komisija ni upoštevala bistvenih olajševalnih razlogov, kot so težavni položaji na trgu, nizki prihodki v sektorju bakrenih cevi in takojšnje prenehanje sporazumov po preiskavi.

Komisija je nadalje pri omilitvi globe nasproti drugim udeleženim podjetjem kartela zaradi njihovega sodelovanja izven Sporočila o prizanesljivejši obravnavi med drugim kršila načelo enakosti.

Končno, tožeče stranke navajajo, da člen 23(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003⁽²⁾, in sicer določitev osnovnega zneska globe, ki daje Komisiji praktično neomejena pooblastila, krši načelo določnosti in s tem nadrejeno zakonodajo Skupnosti.

⁽¹⁾ Smernice za izračun glob, določene v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in členom 65(5) Pogodbe ESPJ, UL C 9, z dne 14. januarja 1998, str. 3.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2004 L 1, str. 1).

Tožba Sergio Rossi S.p.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 25. januarja 2005

(Zadeva T-31/05)

(2005/C 93/60)

(Jezik postopka: angleščina)

Sergio Rossi S.p.A., s sedežem v San Mauro Pascoli (Italija), ki ga zastopa A. Ruo, lawyer, je dne 25. januarja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, s sedežem v Weilheimu (Nemčija) je bil stranka v postopku pred Odborom za pritožbe.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi Odločbo za nično;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

Znamka Skupnosti, ki je predmet prijave: Besedna znamka „ROSSI“ za proizvode iz razreda 25 (vrhnja in spodnja oblačila, rokavice, rute, šali, ovratne rute, ovratnice, pokri-vala) – Prijava št. 876 094

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Sergio Rossi

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalne in mednarodne, besedne in figurativne znamke „SERGIO ROSSI“ za proizvode iz razreda 25 (oblačila, vključno s škornji, čevlji in copati, rute, šali, ovratnice,...)

Odločba Oddelka za Ugoditev ugovoru:

Odločba Odbora za Razveljavitev odločbe Oddelka za pritožbe:

Tožbeni razlogi: Kršitev člena 8 uredbe Sveta (ES) št. 40/94.

Tožba Bayer CropScience AG, Makhteshim Agan Holding BV, Alfa Agricultural Supplies S.A. in Aragonesas Agro S.A. proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T-34/05)

(2005/C 93/61)

(Jezik postopka: angleščina)

Bayer CropScience AG s sedežem v Monheimu (Nemčija), Makhteshim Agan Holding BV s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska), Alfa Agricultural Supplies S.A. s sedežem v Atenah

(Grčija) in Aragonesas Agro S.A. s sedežem v Madridu (Španija), ki jih zastopata C. Mereu in K. Van Maldegem, lawyers, so dne 31. januarja 2005 vložile tožbo proti Komisiji Evropskih Skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— ugotovi, da tožena stranka ni izpolnila svojih obveznosti na podlagi prava Skupnosti, pregledati znanstvene podatke, ki so jih tožeče stranke predložile za pregled endosulfana na podlagi Direktive 91/414/EGS, in zagotoviti, da pregled poteka po predpisanem postopku;

— toženi stranki odredi, naj izpolni svoje obveznosti na podlagi prava Skupnosti in postopa, kot zahtevajo tožeče stranke, s tem da pregleda in upošteva vse podatke, predložene za pregled endosulfana, in da pregled poteka po predpisanem postopku, vključno s pravico do obrambe in pravičnega postopka;

— toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov in izdatkov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z dopisom z dne 24. septembra 2004 so tožeče stranke od Komisije zahtevale, naj pregleda znanstvene podatke, ki so jih tožeče stranke predložile organu za ocenjevanje za pregled in registracijo endosulfana, aktivne snovi njihovega fitofarmaceutskega sredstva, na podlagi Direktive 91/414/ES⁽¹⁾. Zahtevale so tudi, naj se jim dovoli nasloviti in odgovoriti na sporna vprašanja, ki so jih zastavili ocenjevalci v zadnjih razdobjih pregleda brez predhodnega posvetovanja s tožečimi strankami. Z dopisom z dne 26. novembra 2004 je Komisija odgovorila, da so njene službe v postopku priprave predloga zakona o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I Direktive 91/414. To bo privedlo do prepovedi uporabe te snovi.

V utemeljitev svoje tožbe tožeče stranke navajajo, da je s tem, da ni pregledala vseh upoštevanih podatkov in podatkov o naj sodobnejši tehnologiji, ki so jih predložile tožeče stranke, Komisija kršila člena 95(3) in 152(1) ES. Nadalje zatrjuje, da je s tem, da ni ugodila zahtevi tožečih strank, Komisija kršila načelo dobre uprave, zajeto v členu 211 ES, kakor tudi njihove pravice do obrambe, pravico do pravičnega postopka, dolžnost, zagotoviti obrazložitev, ter načelo enakega obravnavanja.

Tožene stranke nadalje menijo, da to, da Komisija ni pregledala vseh podatkov, ki so jih predložile, niti ne dosega zelenega cilja ocenitve zaščite fitofarmaceutskih sredstev niti ne predstavlja najmanj omejujočega sredstva za doseg takih ciljev, saj bi iz le-tega izhajajoča odločba o ne vključitvi endosulfana v Prilogo I povzročila umaknitev tega s trga EU z nepopravljivimi komercialnimi posledicami za tožeče stranke. Na podlagi tega tožeče stranke menijo, da je Komisija kršila načela sorazmernosti, varstva zaupanja v pravo in pravne varnosti. Končno tožeče stranke zatrjujejo, da z nedelovanjem Komisija krši njihovo pravico do opravljanja poslovne dejavnosti in posega v njihovo pravico do lastnine.

(¹) Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1).

Tožba Coats Holding Limited in J & P Coats Limited proti Komisiji Evropskih Skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T-36/05)

(2005/C 93/62)

(Jezik postopka: angleščina)

Coats Holding Limited, s sedežem v Uxbridgeu (Združeno Kraljestvo), in J & P Coats Limited, s sedežem v Uxbridgeu (Združeno Kraljestvo), ki ju zastopata W. Sibree in C. Jeffs, solicitors, sta dne 31. januarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih Skupnosti.

Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

— odločbo Komisije z dne 26. oktobra 2004 v zadevi COMP/F-1/38.338/PO – Needles Doc. C(2004) 4221 – konč. razglasi za nično;

— podredno, razglasi za nične tiste dele odločbe, ki jih po ugotovitvi Sodišča Komisija ni uspela dokazati ali pa vsebujejo očitno kršitev ali neustrezno obrazložitev;

— razglasi za nično ali zniža denarno kazen, naloženo tožečima strankama;

— naloži Komisiji plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V izpodbijani odločbi Komisija ugotavlja, da sta poleg drugih podjetij tožeči stranki v obdobju od 10. septembra 1994 do 31. decembra 1999, kršili Člen 81(1) ES, s tem, da sta sodelovali v usklajenih ravnanjih in sklenili niz sporazumov, ki so pomenili tristranski sporazum, katerega učinki in cilji so (i) delitev evropskega trga trde pozamenterije, kar se odraža v delitvi trga izdelkov med trgovom ročnega šivanja in posebnih igel s širšimi trgi za igle in drugimi trgi trde pozamenterije in (ii) razdelitev evropskega trga za igle, kar se odraža v geografski delitvi trga na trgu igel.

Tožeči stranki svojo tožbo na prvem mestu utemeljujeta z uveljavljanjem zmotne ugotovitve dejanskega stanja s strani Komisije. Tožeči stranki ne izpodbijata ugotovitev Komisije o obstoju kartela med drugimi podjetji, navedenimi v izpodbijani odločbi. Vendar pa tožeči stranki zatrjujejo, da ugotovitve Komisije, da sta tožeči stranki sodelovali v tem kartelu, temeljijo na špekulativnih in neupravičenih zaključkih, na zmotno ugotovljenem dejanskem stanju in na nizu prenapihnenih tolmačenj dogodkov. Tožeči stranki smatrata, da so bile kršitve Komisije neizogibne zaradi pomanjkljivo opravljene preiskave, med katero ni tožečima strankama zastavila nobenega relevantnega vprašanja o obravnavanih sestankih in sporazumih in ker je zmotno ocenila poslovni kontekst, v katerem sta tožeči stranki delovali, in ki ju je vodil k sklenitvi povsem zakonitih sporazumov za prodajo dejavnosti in temu posledično dobavo igel.

Tožeči stranki nadalje trdita, da bi bilo treba v primeru, če bi Sodišče v celoti ali delno potrdilo s strani Komisije zatrjevane kršitve, močno znižati globo. Po navedbi tožečih strank jima je Komisija naložila enako globo, kot jo je naložila drugemu udeležencu, kljub dejstvu, da sta tudi po Komisijini različici dogodkov tožeči stranki imeli manjšo vlogo v primerjavi z drugimi podjetji. Tožeči stranki tudi menita, da je denarna kazen povsem nesorazmerna z njunim prometom na trgu igel, ki je edini trg, na katerem bi njuna prisotnost lahko imela kakršenkoli učinek in da je tudi v popolnem nesorazmerju s potencialnim ekonomskim učinkom v njuno korist ali s potencialnim oškodovanjem potrošnikov.

Tožba Ritec International Limited proti Komisiji Evropskih Skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005

(Zadeva T -40/05)

(2005/C 93/63)

(Jezik postopka: angleščina)

Ritec International Limited s sedežem v Enfieldu (Združeno kraljestvo) je dne 28. januarja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih Skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopniki tožeče stranke so P.H.L.M. Kuypers, lawyer, in M.J. Osse, lawyer.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi, da tožeči stranki ni treba pridobiti izjeme iz člena 5(7) Uredbe (ES) št. 2037/2000 za svojo določeno uporabo HCFC-141b v proizvodu „Clearshield“;
- podredno, naloži Komisiji, da čimprej sprejme novo odločbo v skladu s sodbo Sodišča, če bi Sodišče razglasilo, da tožeča stranka mora pridobiti izjemo iz člena 5(7) Uredbe 2037/2000 za svojo določeno uporabo HCFC-141b v proizvodu „Clearshield“;
- ugotovi, da je tožeča stranka v zadostni meri dokazala, da za svojo določeno uporabo HCFC-141b v proizvodu „Clearshield“ ni na voljo nobene tehnično ali gospodarsko izvedljive nadomestne snovi ali tehnologije, ali jih ni mogoče uporabiti v smislu člena 5(7) Uredbe (ES) št. 2037/2000;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Člen 5 (7) Uredbe (ES) št. 2037/2000 ⁽¹⁾ dovoljuje Komisiji, na zahtevo pristojnega organa države članice, da lahko dovoli začasno izjemo, tako za uporabo in dajanje na trg delno halogeniranih klorofluoroogljikovodikov, če se dokaže, da za določeno uporabo tehnično in gospodarsko izvedljive nadomestne snovi ali tehnologije niso na voljo ali jih ni mogoče uporabiti. Pristojni organ Združenega kraljestva je vložil tako zahtevo, da bi za tožečo stranko pridobil izjemo za njeno določeno uporabo HCFC-141b v svojem proizvodu „Clearshield“, proizvodu za zaščito stekla. Dne 23. novembra 2004 je Komisija to zahtevo zavrnila.

Tožeča stranka meni, da je Komisija narobe razumela, na kakšen način tožeča stranka uporablja HCFC-141b in nadalje izpodbija trditve Komisije, da so na trg dani proizvodi podobni

nevnemljivemu „Clearshield“-u, da je tožeča stranka načrtovala izdati vnetljivi „Clearshield“ ali pršilko v letu 2005, da se lahko vnetljivi proizvodi za zaščito stekla naredijo neškodljivi za nanašalca, ko je vnetljiv proizvod nanošen s pršilko in da je imela zadostni časa, da bi zamenjala uporabo HCFC-141b z nadomestki. Nadalje trdi, da sporna odločba ne upošteva, da je tožeča stranka našla nadomestek k uporabi HCFC-141b. Istovremeno tožeča stranka oporeka ugotovitvi Komisije, da je na voljo več ne-HCFC nadomestkov, a ne še izvedenih zaradi skrbi glede vnetljivosti ali da so uporabljani s strani drugih podjetij na trgu EU. Tožeča stranka navaja, da je našla zgolj en nadomestek, ki pa ni na voljo na trgu.

Nadalje tožeča stranka oporeka ugotovitvi Komisije, da je bila uporaba HCFC-141b že prepovedana z Uredbo 3093/1994 ⁽²⁾ in da je bila izjema iz člena 5(7) uredbe 2037/2000 potrebna za nadaljnjo uporabo te snovi s strani tožeče stranke. Po mnenju tožeče stranke njena določena uporaba HCFC-141b ni pokrita z Uredbo 2037/2000, ali, bo prepovedana najbolj zgodaj po letu 2015.

Končno tožeča stranka navaja, da odločba Komisije krši člen 253 ES s tem, ko ni podala navedb razlogov, na katerih temelji.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 2037/2000 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3093/94 z dne 15. decembra 1994 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 333, str. 1).

Tožba Dimon Incorporated proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005

(Zadeva T -41/05)

(2005/C 93/64)

(Jezik postopka: angleščina)

Dimon Incorporated, s sedežem v Danvillu, Virginia (ZDA), ki jo zastopajo L. Bergkamp, H. Cogels in J. Dhont, lawyers, je dne 28. januarja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nične člene 1, 3 in 5 izpodbijane odločbe, kolikor se nanašajo na Dimon Inc.;
- podredno, zmanjša znesek globe, naložene Agroexpansion S.A., ki je solidarno naložena Dimon Inc.;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija odločbo Komisije z dne 20. oktobra 2004 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81(1) ES (Zadeva COMP/C.38.238/B.2 – Surovi tobak Španija). Tožeča stranka trdi, da ni prava naslovnica odločbe.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja kršitev člena 81(1) ES, člena 23(2) Uredbe št. 1/2003 ⁽¹⁾ in načela sorazmernosti. Po mnenju tožeče stranke je Komisija očitno napačno ugotovila, da je tožeča stranka imela odločilen vpliv na Agroexpansion v času trajanja kršitve in je torej nepravilno naslovila odločbo na tožečo stranko in preseгла najvišji znesek globe, ki jo je mogoče naložiti Agroexpansion, saj je Komisija pri izračunu najvišjega zneska globe upoštevala promet Dimonove skupine.

Tožeča stranka poleg tega navaja še kršitev načela sorazmernosti in odgovornosti, kolikor se šteje, da je tožeča stranka odgovorna za posamezen in kompleksen dalj časa trajajoč kartelni sporazum, ki ga je izvajala Agroexpansion in o čemer tožeča stranka ni bila obveščena.

Tožeča stranka prav tako navaja kršitev načela sorazmernosti in odgovornosti in člena 23(2) Uredbe št. 1/2003. Po mnenju tožeče stranke naj ne bi bila odgovorna za kršitve, ki jih je Agroexpansion storila, preden je postala del Dimonove skupine.

Končno tožeča stranka zatrjuje še kršitev načela zaupanja v pravo pri uporabi olajševalne okoliščine, na podlagi člena 3

Smernic Komisije iz leta 1998 ⁽²⁾, glede na takojšnje prenehanje kršitve nemudoma po tem, ko je Komisija začela s preiskavo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Smernice za način določanja denarnih kazni na podlagi člena 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65(5) Pogodbe ESPJ (UL C 9, str. 3).

Tožba Rhiannona Williamsa proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T-42/05)

(2005/C 93/65)

(Jezik postopka: angleščina)

Rhiannon Williams, stanujoč v Bruslju (Belgija), je dne 31. januarja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnika tožeče stranke sta S. Crosby in C. Bryant Solicitors.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 19. novembra 2004 o zavrnitvi dostopa do dokumentov, za katere se mora domnevati, čeprav v sporni odločbi niso bili navedeni, predvidevati da obstajajo.
- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 19. novembra 2004 o zavrnitvi dostopa do vseh ali kateregakoli od dokumentov 9, 16, 17, 27, 29, 32, 33, 34 in 46, kot navedenih v sporni odločbi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je raziskovalni asistent z doktorand in izvaja projekt o učinku globalizacije na skupnostno okolje ter pravo in politiko razvojnega sodelovanja. Zato je tožeča stranka prosila za dostop do dokumentov, da bi lahko preučila ozadje nedavne zakonodaje o gensko spremenjenih organizmih (GSO). Po prošnji tožeče stranke ji je bil odobren dostop le do dela dokumentov.

V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja kršitev člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001⁽¹⁾ in opustitev navedb razlogov v skladu s členom 253 ES. Po mnenju tožeče stranke je Komisija nepopolno odgovorila na njeno prošnjo do dostopa in ni navedla vseh dokumentov, vključenih v njen okvir. Tožeča stranka navaja, da obstajajo drugi dokumenti, za katere ni bil dan noben razlog zavrnitve do dostopa in za katere niso bile navedene nobene izjeme.

Nadalje tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo in izjemo iz člena 4(3), drugi odstavek, in člena 4(1), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Tožeča stranka tudi navaja, da je Komisija opustila navedbo razlogov in da se je motila, ko je menila, da bi razkritje resno ogrozilo zakonodajni postopek, da ni prevladujočega javnega interesa za razkritje dokumentov in da bi zadevni dokumenti oslabili položaj Komisije pred Ugotovitvenim svetom STO o dejanskem moratoriju glede odobritve in trženja biotehničnih proizvodov.

Tožeča stranka navaja tudi kršitev načela sorazmernosti in opustitev navedb razlogov, s tem ko ni preučila delnega dostopa do dokumentov.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43).

Tožba Micronas GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T-45/05)

(2005/C 93/66)

(Jezik postopka: nemščina)

Micronas GmbH, s sedežem v Freiburgu i. Br. (Nemčija), ki jo zastopa G. Herr, Rechtsanwalt, je dne 31. januarja 2005 na

Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi za nično odločbo drugega Odbora za pritožbe z dne 12. novembra 2004 – R 366/2004-2 – 3D-Panorama, kolikor je zavrnjena prijava znamke Skupnosti „3D-Panorama“ za blago „elektronska stikala, integrirana stikala, posebno polprevodniški čipi“ iz razreda 9;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti:

Tožeča stranka

Znamka Skupnosti, ki je predmet prijave:

Besedna znamka „3D-Panorama“ za blago iz razreda 9 (aparati zabavne elektronike, posebno televizijski aparati, videorekorderji, radijski sprejemniki, elektronska stikala, integrirana stikala, posebno polprevodniški čipi; software) – prijava št. 2871218.

Odločba preizkuševalca:

Zavrnitev prijave za vse prijavljeno blago.

Odločba Odbora za pritožbe:

Zavrnitev pritožbe tožeče stranke.

Tožbeni razlogi:

Z izpodbijano odločbo naj bi bil kršen člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 40/94, ker naj besedna zveza 3D-Panorama za blago „elektronska stikala, integrirana stikala, posebno polprevodniški čipi“ ne bi bila niti izključno opisna, niti naj ne bi bila brez razlikovalnega učinka.

Tožba Pilar Ange Serrano in drugih proti Evropskemu parlamentu, vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T-47/05)

(2005/C 93/67)

(Jezik postopka: francoščina)

Pilar Ange Serrano, stanujoča v Luxembourg, Jean-Marie Bras, stanujoč v Luxembourg, Dominiek Decoutere, stanujoč v Wolwelange (Luksenburg), Armin Hau, stanujoč v Luxembourg, Adolfo Orcajo Teresa, stanujoč v Bruslju in Francisco Javier Solana Ramos, stanujoč v Woluwe-Saint-Lambert (Belgija), ki jih zastopa Eric Boigelot, avocat, so dne 31. januarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Evropskemu parlamentu.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

- razglasi za nično odločbo o novi razporeditvi v naziv tožečih strank, o kateri so bili obveščeni z dopisom kadrovskega generalnega direktorja brez datuma in podpisa;
- razglasi za ničn vsak nadaljnji akt in/ali s to odločbo povezan akt, čeprav bi bil sprejet po tej tožbi,
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo odškodnine, ocenjene po pravični oceni na 60.000 evrov za vsako tožečo stranko s pridržkom zvišanja in/ali znižanja v teku postopka;
- toženi stranki v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Vse tožeče stranke so uradniki Evropskega parlamenta, izbrani v okviru natečaja za prehod v drugo kategorijo (iz kategorije D v kategorijo C ali iz kategorije C v kategorijo B) pred začetkov veljave, 1. maja 2004, reforme Kadrovske predpisov. Navajajo, da je njihova prerazporeditev v naziv zanje po novih Kadrovske predpisih manj ugodna kot bi bila, če ne bi uspešno opravili zadevnih natečajev.

V podporo svoji tožbi tožeče stranke navajajo najprej ugovor nezakonitosti zoper Uredbo 723/2004⁽¹⁾ o spremembi Kadrovske predpisov, ki temelji na domnevni kršitvi obveznosti obrazložitve, načel pravne varnosti, zaupanja v pravo, sorazmernosti in enakega obravnavanja. Prav tako navajajo, da

Evropski parlament ob sprejetju navedenih odločb naj ne bi bil spoštoval niti svoje dolžne skrbnosti niti načela dobre uprave.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, EURATOM) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovske predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (UL L 124, 27.4.2004, str. 1).

Tožba Yvesa Francheta in Daniela Byka proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 28. januarja 2005

(Zadeva T-48/05)

(2005/C 93/68)

(Jezik postopka: francoščina)

Yves Franchet, stanujoč v Nici (Francija) in Daniel Byk, stanujoč v Luxembourg, ki ju zastopata Georges Vandersanden in Laure Levi, avocats, sta dne 28. januarja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

- Komisiji naloži za storjene napake popravilo premoženjske in nepremoženjske škode, ki sta jo utrpeli tožeči stranki, začasno in pravično ocenjene na milijon evrov,
- Komisiji naloži plačilo stroškov v celoti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki je OLAF obdolžil, da sta krivi za kazniva dejanja v zvezi z ravnanjem z določenimi spisi o Evrostatu. Tožeči stranki menita, da ukrepi, ki jih je nato sprejela Komisija, vsebujejo napake procesne narave in ne spoštujejo njihovih temeljnih pravic.

Po mnenju tožečih strank je OLAF zagrešil napake s tem, da je posredoval spis o obdolžitvi francoskim in luksemburškim sodnim organom, ne da bi o tem obvestil tožeči stranki ali Komisijo, kršil je načelo zaupnosti, ni spoštoval domneve nedolžnosti, načela dobre uprave in člena 9 Uredbe 1073/1999⁽¹⁾, pravice biti slišan in obveznosti obrazložitve. Tožeče stranke se, med drugim, opirajo na ugovor OLAF-a do dostopa do določenih dokumentov in končno trdita, da obravnava zadev OLAF-a ni bila storjena v razumnem roku in bi naj kršila člena 6 in 11 Uredbe 1073/1999.

Tožeči stranki prav tako navajata, da je Komisija naredila napake s tem, da ni zagotovila zaupnosti in s tem, da ni spoštovala temeljnih pravic, zlasti pravice do obrambe in načela domneve nedolžnosti. Tožeči stranki Komisiji med drugim očitata, da je nasprotujoče ravnala in, da je podvajala postopke, da je kršila načelo dobre uprave in končno, da je zavrnila dostop do dokumentov OLAF-a, ki jih ima Komisija.

Tožeči stranki trdita, da so jima te napake povzročile nepremoženjsko in premoženjsko škodo.

(¹) Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, str. 1).

Tožba Rijn Schelde Mondia France proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. januarja 2005

(Zadeva T -55/05)

(2005/C 93/69)

(Jezik postopka: francoščina)

Rijn Schelde Mondia France, s sedežem družbe v Rouenu (Francija), je dne 31. januarja 2005 vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Tožečo stranko je zastopal François Citron, avocat.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— ugotovi, da dopis z dne 7. oktobra 2004, ki ga je Evropska komisija naslovila na Direction générale des douanes (splošni direktorat za carine) v spisu REM 2201, predstavlja odločbo Evropske komisije, ki posega v položaj družbe Rijn Schelde Mondia France in jo je treba razglasiti za nično;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tem sporu ugovarja odločbi, ki naj bi jo vseboval dopis Komisije z dne 7. oktobra 2004, ki ga je Komisija naslovila na francoski Direction générale des douanes.

Družba, ki vlaga tožbo, je dne 31. oktobra 2000 predlagala francoski carinski upravi, naj sprejme odpust carinskih dajatev, o katerih jo je obvestila Direction générale des douanes Rouena in Le Havra v skupnem znesku 962.058, 64 EUR. Čeprav se je francoska uprava izrekla za pristojno, odgovoriti na zahtevo za odpust zaprosenih dajatev, je naslovila spis na Komisijo, da bi se le-ta izrekla „o očitnem ali neočitnem značaju ugotovljene malomarnosti“.

Z izpodbijano odločbo naj bi Komisija vrnila spis francoski carini „v obravnavanje vašim službam“. Vendar je francoski upravi sporočila, da meni, da je tožeča stranka očitno malomarno ravnala, in je priporočila zavrnitev odpusta dajatev tožeči stranki.

V podporo svojih trditev tožeča stranka zatrjuje:

— obstoj prekoračitve pooblastil v primeru, ko je Komisija s tem, da se je izrekla za nepristojno glede priznanja zahteve za odpust dajatev, zavzela enako stališče o vprašanju glede domnevnega očitnega značaja očitane malomarnosti;

— Komisija naj ne bi sprejela odločitve v roku devetih mesecev, določenem v členu 907(alinea 2) izvedbene uredbe carinskega zakonika Skupnosti;

— nepoznavanje obveznosti obrazložitve aktov;

— obstoj zlorabe pooblastil v primeru, ker je bila odločba o nepristojnosti Komisije izdana tri leta po tem, ko ji je francoska uprava izročila spis, in ker ni upoštevala ugovora nepristojnosti, ki ga je prvotno izpostavila tožeča stranka pred francosko carino.

Nazadnje tožeča stranka očita Komisiji očitno napako glede presoje bistvenih elementov očitne malomarnosti.

Tožba Isabel Clara Centeno Mediavilla in drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. februarja 2005

(Zadeva T -58/05)

(2005/C 93/70)

(Jezik postopka: francoščina)

Isabel Clara Centeno Mediavilla, stanujoča v Seville (Španija), in 16 drugih, so dne 13. februarja 2005 vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopniki tožečih strank so Georges Vandersanden, Laure Levi in Aurore Finchelstein, avocats.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično razporeditev v naziv tožečih strank, navedeno v njihovih odločbah o zaposlitvi, kolikor ta razporeditev temelji na členu 12(3) Priloge XIII novih Kadrovskih predpisov,
- posledično, obnovi kariero tožečih strank (vključno z valorizacijo njihovih izkušenj v tako korigiranem nazivu, njihovih pravic do napredovanja in njihovih pravic do pokojnine) od naziva, v katerega bi morali biti imenovani na osnovi obvestila o natečaju, po katerem so bili uvrščeni na čakalni seznam za zaposlitev, bodisi v naziv, naveden v tem obvestilu o natečaju, bodisi enakovreden njegovi ustreznici po razporeditvi iz novih Kadrovskih predpisov (in ustrezen plačilni razred v skladu s pravili, ki so veljala pred 1. majem 2004) od odločbe o njihovem imenovanju,
- odobri tožečim strankam zamudne obresti na osnovi obrestne mere, ki jo določi Evropska centralna banka od celote zneskov, ki ustrezajo razliki med plačilom, ki ustreza njihovi razporeditvi, navedeni v odločbi o zaposlitvi in razporeditvi, do katere bi morali imeti pravico do dneva odločbe o njihovi pravilni razporeditvi v naziv,
- Komisiji naloži plačilo stroškov v celoti.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke so sodelovale pri natečajih za zaposlitev kot uradniki znotraj Komisije in so bile uvrščene na čakalni seznam za zaposlitev pred 1. majem 2004, dnem, ko je začela veljati Uredba Sveta št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skup-

nosti⁽¹⁾. Tožeče stranke so bile dejansko imenovane po 1. maju 2004 in so bile razporejene v naziv in v plačilni razred po prehodnih določbah nove uredbe, kot so navedene v členu 12 Priloge XIII. Tožeče stranke navajajo, po eni strani, da je iz tega izhajala razporeditev v nižji naziv kot je ta, ki je bil naveden v obvestilu o natečaju in, po drugi strani, da novi nazivi, ki so jim bili dodeljeni, ne ustrezajo več starim nazivom kategorij A ali B, v katerih so bili zaposleni.

Tožeče stranke v prvi vrsti v podporo svoji tožbi navajajo ugovor nezakonnosti zoper člen 12 Priloge XIII. Tožeče stranke menijo, da člen 12 Priloge XIII novih Kadrovskih predpisov krši načelo enakega obravnavanja in nediskriminacije, kolikor so bili izbrani v okviru istega natečaja obravnavani različno glede njihove razporeditve v naziv, glede na to ali so bili zaposleni pred 1. majem 2004 ali pa pozneje.

Navajajo, med drugim, da člen 12 Priloge XIII krši člen 31 novih Kadrovskih predpisov. Po mnenju tožečih strank je naziv uradnika, ki se ga zaposli v skladu s členom 31 tisti, ki je naveden v obvestilu o natečaju, v katerem je uspel. Vendar pa je naziv, ki so ga dobile tožeče stranke ob njihovi zaposlitvi drugačen od naziva, navedenega v obvestilu o natečaju.

Tožeče stranke navajajo tudi, da člen 12 Priloge XIII krši člen 5 novih Kadrovskih predpisov, načelo enakega obravnavanja in nediskriminacije in načelo enakovrednosti zaposlitve in naziva. Navajajo, da ni bilo prerazporeditve njihovega delovnega mesta glede na naravo in stopnjo opravljenih nalog glede na vsako tipično delovno mesto in da ob kršitvi člena 5(5) novih Kadrovskih predpisov za tožeče stranke niso veljali enaki pogoji zaposlitve in poteka kariere glede na izbrane istega natečaja, imenovane pred 1. majem 2004.

Prav tako navajajo, da člen 12 Priloge XIII krši načelo pravne varnosti in načelo prepovedi retroaktivnosti, pridobljene pravice tožečih strank in njihovo zaupanje v pravo. Po mnenju tožečih strank njihove pravice do razporeditve v naziv nastanejo v trenutku, ko so na čakalnem seznamu za zaposlitev in da imajo lahko od te informacije dalje zagotovilo, da bodo v primeru imenovanja razporejene v naziv, naveden v obvestilu o natečaju.

Tožeče stranke končno navajajo, da s kršitvijo člena 10 novih Kadrovskih predpisov, Odbor osebja ni bil drugič zaprosen za mnenje, ko je Komisija dopolnila svoj prvotni predlog o spremembi Kadrovskih predpisov in je dodala besedilo, katerega zakonitost se prereka.

V podporo svojih tožb tožeče stranke navajajo tudi kršitev načela dobre uprave, načela dolžne skrbnosti, načela transparentnosti, načela zaupanja v pravo, načela dobre vere, načela enakega obravnavanja in nediskriminacije ter načela enakovrednosti zaposlitve in naziva.

(¹) UL L 124, str. 1.

Tožba Union française de l'express (UFEX) in drugih proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 2. februarja 2005

(Zadeva T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Jezik postopka: francoščina)

Union française de l'express (UFEX), s sedežem v Roissy Charles de Gaulle (Francija), DHL International SA, s sedežem v Roissy Charles de Gaulle (Francija), Federal Express International (Francija) SNC, s sedežem v Gennevilliersu (Francija) in CRIE, s sedežem v Asnièresu (Francija), ki jih zastopata Eric Morgan de Rivery in Jacques Derenne, avocats, so dne 2. februarja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožniki Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

— razglasi za nično odločbo Komisije SG-Greffé (2004) D/205294 z dne 19. novembra 2004;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Cilj predmetne tožbe je razglasitev ničnosti odločbe, s katero je bila zavrnjena pritožba, ki jo je, zaradi navzkrižnih subvencij v korist Société française de messagerie internationale (SFMI), ki naj bi domnevno predstavljale zlorabo prevladujočega položaja, zoper la Poste v decembru vložil UFEX, takrat imenovan SFEI. Ta odločba sledi predlogu za obnovo postopka pred Komisijo, po tem, ko je sodišče Skupnosti odločbo Komisije z dne 30. decembra 1994, s katero je bila zavrnjena prvotna pritožba, (¹) razglasilo za nično.

Glavno vprašanje postavljeno v predmetni zadevi, je še vedno enako kot tisto, ki je bilo premet zgoraj navedenih sodb

Sodišča in Sodišča prve stopnje, in sicer ali je tožena stranka spoštovala svoje obveznosti v okviru obravnave pritožbe. Tožeče stranke menijo, da napadena odločba s tem, da zavrača pritožbo zaradi domnevnega pomanjkanja interesa Skupnosti, krši pravna pravila glede presoje interesa Skupnosti, nasprotuje svojim razlogom in vsebuje vrsto pravnih nepravilnosti glede zavrnitve dela pritožbe, ki temelji na členih 86 ES, 82 ES, 3(g) ES in 10 ES.

Natančneje, tožeče stranke zlasti zatrjujejo, da je Komisija napačno presodila elemente, ki obvezno prispevajo k opredelitvi interesa Skupnosti, saj mora za utemeljitev svoje ugotovitve pomanjkanja interesa Skupnosti presoditi težo in trajanje kršitev, očitanih v pritožbi. Posledično ne zadošča, da se ugotovi, ali obstajajo protikonkurenčni učinki in da v primeru, da teh ni, ne obstaja noben interes Skupnosti za nadaljnjo obravnavo pritožbe.

Kar zadeva trajanje kršitve, tožeče stranke grajajo dejstvo, da naj bi se Komisija zadovoljila s tem, da je preverila trajanje postranskih učinkov očitanih kršitev (razvoj tržnih deležev, izstopi s trga, elastičnost povpraševanja glede na ceno, odsotnost trajnih vplivov na cene; itd.), ne da bi se ukvarjala z glavnim učinkom strukturne narave, in sicer, da je bil SFMI-Chronopost postavljen v vodilni položaj na trgu in se na njem obdržal.

Kar zadeva obrazložitev je navedeno, da v napadeni odločbi Komisija po eni strani trdi, da je bila popolnoma sposobna preveriti raven pokritja stroškov la Poste, kar je tako glede na člen 82 kot tudi 87 ES edini izračun, na podlagi katerega se je mogoče prepričati o obstoju navzkrižnih subvencij, po drugi strani pa trdi, da ni preverila ravni pokritja stroškov la Poste glede na člen 82 zato, ker naj bi bilo to podvajanje dela, ki bi ga, za del pritožbe, ki zadeva državne pomoči, morala opraviti sama la Poste.

Tožeče stranke ravno tako nasprotujejo trditvi Komisije, da naj bi bile ugodnosti dodeljene Chronopost pri carinjenju in frankiranju dejanje, države Francije s področja njene javne oblasti, in naj ne bi spadale v področje uporabe povezanih določb členov 82 in 86 ES.

(¹) Zadevi C-119/97, UFEX in drugi proti Komisiji (Recueil 1999, str. I-1341) in T-77/95, REV UFEX in drugi proti Komisiji (Recueil 2000, str. I-2167).

Tožba Daria Scotto proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 18. februarja 2005

(Zadeva T -76/05)

(2005/C 93/72)

(Jezik postopka: italijanščina)

Dario Scotto je dne 18. februarja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnik tožeče stranke je prof. Massimo Condinanzi.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- 1. razveljavi Odločbo Komisije z dne 27. oktobra 2004, s katero je bila pritožba tožeče stranke z dne 12. julija 2004 (št. R/616/04) zavrnjena in posledično tudi oceno poklicnega napredka št. 23330,
- 2. Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija oceno svojega poklicnega napredka (REC) za časovno obdobje od 1. januarja 2003 do 31. avgusta 2003.

V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja:

- kršitev člena 43 Kadrovskih predpisov in njegovih Splošnih določb o izvedbi,
- kršitev postopka izdelave REC zaradi nepopolne ocene referenčnega obdobja,
- obstoj očitnih napak pri oceni dejanskega stanja pri dejavnosti tožeče stranke v zvezi s posamično dodeljenimi nalogami.

Tožba Andrea Balduinija proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 19. februarja 2005

(Zadeva T -77/05)

(2005/C 93/73)

(Jezik postopka: italijanščina)

Andrea Balduini, ki ga zastopa Gabriele Balduini, avvocato, je dne 19. februarja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- 1) razglasi za nično odločbo OPI 12.11.2004, ADMIN. B.2-PC/amd-D (2004)27617, sporočeno s priporočenim pismom s povratnico z dne 15.11.2004, prejeta dne 22.11.2004, in nato izloči dve vprašanji, t.j. št. 11 in št. 36 v preizkusu A (poznovanje področja) javnega natečaja EPSO/A/11/03, oziroma vsaj eno izmed njih;
- 2) in posledično, po razglasitvi ničnosti odločbo natečajne komisije EPSO/A/11/03, sporočene tožeči stranki v obvestilu z dne 14.05.2004 EPSO/5000LM – EN, preveri in ugotovi, da ima tožeča stranka enega izmed 450 najboljših rezultatov in da se jo torej pripusti v nadaljnje faze natečaja EPSO/A/11/03;
- 3) v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi se je udeležila splošnega natečaja EPSO/A/11/03, ki je v prvi fazi predvideval, da se opravijo trije predizbirni testi.

Z obvestilom z dne 14.5.2004 je komisija tožečo stranko obvestila, da skupni rezultat 44,726 točk, ki ga je dosegla na predizbirnih testih, ne zadošča za uvrstitev med 450 najboljših rezultatov, in da posledično ni pripuščena na nadaljnje preizkuse.

S kasnejšimi obvestili je komisija vsem kandidatom podrobneje razložila, da so bili rezultati predizbirnih testov ugotovljeni šele po tem, ko je komisija sama razveljavila pet vprašanj s teh testov (št. 17 v testu A, št. 4 in 20 v testu B in št. 45 in 52 v testu C).

Tako pritožba na komisijo kot ugovor na EPSO sta bila zavrnjena. Na teh dveh stopnjah je bila predlagana razveljavitev dodatnih dveh vprašanj v testu A (št. 11 in 36), ker sta bili napačni, nelogični in nerazumljivi, da bi tožeča stranka dosegla ustrezen rezultat in bila vključena med 450 najboljših kandidatov in pripuščena v nadaljnje faze natečaja. Obe sredstvi sta bili zavrjeni.

V utemeljitev svojih predlogov, tožeča stranka navaja kršitev načela enakega obravnavanja iz člena 5(3) Kadrovske predpisov.

Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. februarja 2005

(Zadeva T -82/05)

(2005/C 93/74)

(Jezik postopka: italijanščina)

Italijanska republika, ki jo zastopa Antonio Cingolo, Avvocato dello Stato, je dne 17. februarja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično Sporočilo Komisije z dne 8. decembra 2004, D(2004) 12075 glede: plačil Komisije v drugačnih zneskih, kot so bili zahtevani v okviru programa POR Kampanija, št. zahtevka za plačilo 2004 2245, v delu v katerem je Komisija Evropskih skupnosti, Generalni direktorat regionalna politika – Posredovanje na Cipru, v Grčiji, Italiji, na Malti, Madžarskem in Nizozemskem posredovala sledečo odločbo : „kot je bilo prikazano v dopisu št. 0037474 z dne 25.11.2004 Ministrstva za gospodarstvo, znesek 1.994.835 EUR ni bil priznan kot veljaven v višini iz točke 4.2, kolikor se nanaša na izplačila v okviru shem pomoči, ki so bila izvedena po 19.02.2003 ali za katera se je razpis iztekkel po tem datumu, ki jih končni porabnik ni koristil za plačilo učinkovitih stroškov.“;
- razglasi za nične vse povezane in izhodiščne akte;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve so enaki tistim, ki so navedeni v zadevi T-345/04, Italijanska republika proti Komisiji (1).

(1) UL C 262, 23.10.2004, str. 55.

III

(Obvestila)

(2005/C 93/75)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 82, 2.4.2005

Prejšnje objave

UL C 69, 19.3.2005

UL C 57, 5.3.2005

UL C 45, 19.2.2005

UL C 31, 5.2.2005

UL C 19, 22.1.2005

UL C 6, 8.1.2005

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
